

Στις άλλες σελίδες

- Ανάλυση εκλογικών αποτελεσμάτων
- Ιταλία και άλλα διεθνή
- Μηχανικοί Γκαράζ
- Κριτική εκλογικού προγράμματος ΕΔΕΚ
- Κρίση στον «Αγώνα» Θεσ/νίκης
- «Νουβαρδία» Απάντηση Ροδότη στο Σ. Παύλου

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Τα αποτελέσματα των εκλογών της περασμένης Κυριακής ήταν μια οδυνηρή εμπειρία για την Κυπριακή αριστερά. Τα δυο αριστερά κόμματα πέρασαν το καθένα τη δική του αγωνία μέχρι να τελειώσει η καταμέτρηση των ψήφων. Το ΑΚΕΛ μόλις κατάφερε να ξεπεράσει τον Συναγερμο στο τελικό αποτέλεσμα με διαφορά λιγώτερη από 1% ενώ η ΕΔΕΚ μόλις κατάφερε να μπει στη δεύτερη κατανομή με διαφορά μόλις 500 ψήφων.

Το γεγονός ότι το ΑΚΕΛ κατάφερε τελικά ν' αναδειχτεί πρώτο κόμμα οδήγησε τη «Χαραυγή» στο παραπλανητικό συμπέρασμα ότι το αποτέλεσμα αποτελεί «περίλαμπρη νίκη» και συγκαλύπτει την ανησυχητική άνοδο της δύναμης του Συναγερμου. Για την ΕΔΕΚ η αποτυχία δεν μπορεί να συγκαλυφτεί τόσο εύκολα γιατί απέτυχαν να εκλεγούν ο Γ.Γ. Τάκης Χ' Δημητρίου και ο Κ. Οργανωτικός Γραμματέας Δώρος Θεοδώρου που υπήρξαν Βουλευτές στην προηγούμενη Βουλή. Έτσι η αντίδραση της ΕΔΕΚ είναι ότι «σύντομα» ο λαός θα αγκαλιάσει τη γραμμή της ΕΔΕΚ.

Πέρα όμως από τις αποπειρές για συκάλυψη της αποτυχίας της αριστεράς υπάρχει η εφιαλτική πραγματικότητα ότι ο Δημοκρατικός Συναγερμος έχει αυξήσει την επιρροή του, σε επικίνδυνο βαθμό. Κάθε συκάλυψη αυτού του γεγονότος σ' αυτό το στάδιο είναι εγκληματική γιατί δίνει στο λαό ένα ψεύτικο αίσθημα ασφάλειας και τον αφήνει απροετοίμαστο ν' αντιμετωπίσει τις δύσκολες μέρες που έρχονται. Γιατί αυτό που έδειξαν οι εκλογές είναι μια έντονη ταξική πόλωση που δεν μπορεί παρα να καταλήξει σε κάποια μορφή σύγκρουσης. Είναι χαρακτηριστική η ανυπαρξία των κομμάτων του «κέντρου» που με εξαίρεση το ΔΗΚΟ δεν κατάφεραν να συγκεντρώσουν, όλα μαζί 7% των ψήφων. Το 20% του ΔΗΚΟ δεν μπορεί να θεωρηθεί αξιόλογο ποσοστό μια και τουλάχιστον οι μισοί ψήφοι του δόθηκαν απλά και μόνο γιατί βρισκείται σήμερα στη κυβέρνηση ενώ οι άλλοι μισοί αποτελούν το πιο καθυστερημένο κομμάτι της ολοένα φθίνουσας μακαριακής παράδοσης.

Αυτές οι εξελίξεις μπορούσαν και έπρεπε να προβλεφτούν και να αντιμετωπιστούν έγκαιρα από την αριστερά. Πριν ακόμα τις βουλευτικές εκλογές του 1976, αριστερά στελέχη της ΕΔΕΚ προειδοποιούσαν πως μια εκλογική συμμαχία με τη δεξιά του Κυπριανού θα μετέτρεπε τα αριστερά κόμματα σε δέσμιους μιας πολιτικής που θα αποξένωνε το λαό και θα έσπρωχνε μάζες προς τον Συναγερμο. Αμέσως μετά τις εκλογές η «Σ.Ε.» έγραφε:

«...η νέα βουλή (πρέπει) να υλοποιήσει τις προσδοκίες του λαού, διαφορετικά ο αγώνας τίθεται μπροστά σε ουσιαστικούς κινδύνους»

Το 25% που κατόρθωσαν να εξασφαλίσουν τα προγεφυρώματα δεν είναι δύσκολο να γίνει 30% και 40%, αν αυτή η Βουλή δεν υπακούσει στη θέληση του λαού».

Σ.Ε. 10 Σεπτεμβρίου 1976

Η Βουλή δεν εδικαιώσε τις προσδοκίες του λαού. Έτσι, στις αναπληρωματικές εκλογές του Οχτώβρη του 77 μετά το θάνατο του Μακαριου και την προεδροποίηση του Κυπριανού ο συναγερμος εξασφάλισε 36% των ψήφων. Η Σ.Ε. σε άρθρο της με τίτλο «Σήμα κινδύνου για την αριστερά» έγραφε:

«... Το 36% του Συναγερμου

είναι αρκετά διογκωμένο (λόγω του μεγάλου ποσοστού αποχής)... το εκλογικό ποσοστό του Κ. Μάτση βρίσκεται γύρω στο 30%. Ένα τέτοιο αποτέλεσμα δεν μπορεί παρα να θεωρηθεί αποτυχία για τα συνεργαζόμενα κόμματα...

Τι δεν έχει πάει σωστά... Η έλλειψη προγράμματος συνεργασίας σημαίνει στην ουσία πως η αριστερά, ΑΚΕΛ, ΕΔΕΚ αναλάμβαναν την ευθύνη για την εκάστοτε πολιτική της Βουλής που καθωριζόταν από τη δεξιά της πλειοψηφία. Η αποτυχία του ΔΗΚΟ να προσφέρει μια πειστική αγωνιστική πορεία και η έλλειψη προσφοράς εναλλακτικής λύσης από την αριστερά επέτρεψαν στον Συναγερμο να δημαγωγήσει και να κερδίσει τις λιγώτερο συνειδητοποιημένες μάζες»

Σ.Ε. 21 Οκτώβρη 1977

Στο ίδιο άρθρο η Σ.Ε. πρότεινε μια σειρά μέτρων για την αντιστροφή της πορείας. Τα μέτρα που θάπρεπε να προωθήσει η αριστερά ήταν:

(α) Εθνικοποίηση των Τραπεζών και των βασικών μονοπωλίων για να γίνει δυνατή η σχεδιοποίηση της οικονομίας και η στράτευση των πόρων στον αγώνα.

(β) Δημιουργία λαϊκής πολιτοφυ-

λακής με δημοκρατικό έλεγχο για συμμετοχή ολόκληρου του λαού στην άμυνα και αποτελεσματική αντιμετώπιση του φασισμού.

(γ) Προώθηση ενός κοινού αντιιμπεριαλιστικού μετώπου με τους Τουρκοκυπρίους.

(δ) Απόρριψη κάθε διπλωματικής πρωτοβουλίας που τείνει να εμπλέξει το Κυπριακό μέσα στα Νατοϊκά πλαίσια.

Αυτά τα μέτρα δεν προωθήθηκαν ποτέ. Αποτέλεσμα η αύξηση της δύναμης του Συναγερμου. Αυτή τη φορά τα αριστερά κόμματα γλύτωσαν τον καταποντισμό. Έχουν μπροστά τους άλλη μια προειδοποίηση για τους κινδύνους που παραμονεύουν. Αυτά τα ίδια μέτρα επιβάλλεται να προωθηθούν έστω και τώρα. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο από την αριστερά και όχι με συνεργασίες με δεξιά σχήματα. Τα αριστερά κόμματα πρέπει ν' αντιληφθούν ότι σύντομα θάχουν ν' αντιμετωπίσουν τη βίαιη επίθεση του Συναγερμου και πρέπει να προετοιμαστούν για να την αντιμετωπίσουν πρώτ' απ' όλα με την ενότητα της αριστεράς.

Δυστυχώς οι μετεκλογικές αντιδράσεις των κομμάτων της αριστεράς δεν δείχνουν να συνειδητοποιούν τον κίνδυνο. Η ηγεσία της ΕΔΕΚ συνεχίζει τη σχταριστική της επίθεση ενάντια στο ΑΚΕΛ και επιμένει στο «ευρύ μέτωπο εθνικής σωτηρίας». Το ΑΚΕΛ σαφώς προσανατολίζεται σε μια νέα συνεργασία των «δημοκρατικών πατριωτικών δυνάμε-

ων», μια νέα δηλαδή συνεργασία με τον Κυπριανού.

Αν αυτές οι προοπτικές επικρατήσουν τελικά τα αποτελέσματα θα είναι τραγικά. Σε δυο χρόνια ο Κυπριανού ίσως επανεκλεγεί στη Προεδρία με αυξημένη όμως δύναμη του Συναγερμου. Αποκει και πέρα είναι αμφίβολο αν θα έχουμε ομαλές εξελίξεις. Η εργατική τάξη, θα δεχτεί την ένοπλη ίσως επίθεση φασιστικών ομάδων, ανέτοιμη να τις αντιμετωπίσει με μια κυβέρνηση ανίκανη να ελέγξει την κατάσταση. Το φάσμα μιας νέας αιματηρής ήττας θα βρίσκεται πολύ κοντά.

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τα τελικά αποτελέσματα των εκλογών

Σύνολο εγγεγραμμένων ψηφοφόρων 308820.
Ψήφισαν 295603.
Άκυρα ψηφοδέλτια 4587.
Έγκυρα ψηφοδέλτια 291016
Έλαβαν:

	Ψήφοι	Ποσοστό
ΑΚΕΛ	95364	32,769%
ΔΗΚΟ	56749	19,500%
ΔΗΣΥ	92886	31,918%
ΕΔΕΚ	23772	8,169%
Ε. Κέντρο	7968	2,738%
ΝΕΔΗΓΙΑ	5584	1,919%
ΠΛΑΜΕ	8109	2,787%
Μειονεκτικές υποψήφιοι	584	0,200%

ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Τα εργατικά κόμματα σπρώχνονται στην ανάληψη της εξουσίας

Νέα πολιτική κρίση ξέσπασε την περασμένη Τρίτη στην Ιταλία με την κατάρρευση της κυβέρνησης συνασπισμού του Χριστιανοδημοκράτη πρωθυπουργού Αρλάντο Φορλάνι, μετά το ξεσκέπασμα της ανάμειξης υπουργών της κυβέρνησης και άλλων παραγόντων σε Μασωνική στοά που ανακρίνεται για καταχρήσεις, εγκληματικές δραστηριότητες και πολιτική συνωμοσία για απόπειρα πραξικοπήματος. Ο τελειωτικός πια εξευτελισμός της δεξιάς στην Ιταλία μαζί με την ανικανότητα των καπιταλιστών και των πολιτικών τους εκπροσώπων να οδηγήσουν μπροστά την Ιταλική κοινωνία οδηγεί στο σπάσιμο της 36χρονης διακυβέρνησης της Ιταλίας από τους χριστιανοδημοκράτες και την ανάληψη από τα εργατικά κόμματα των ιστορικών τους ευθυνών.

Για 10 ολόκληρα χρόνια η Ιταλία βρίσκεται στα σαγόνια μιας προεπαναστατικής κρίσης. Μιας βαθιάς κρίσης που διανθίζεται από σοβαρά περιστατικά τρομοκρατίας (απαγωγές, βομβιστικές ενέργειες, ληστείες, φασιστικές μαζικές δολοφονίες κ.λ.π.) από οικονομικά σκάνδαλα και διαφθορά, από ανεβοκατεβάσματα κυβερνήσεων κι από μια οικονομική κρίση, τη χειρότερη στην Ευρώπη με μαζική ανεργία (1,6 εκατομμύρια) πέρα από 20% πληθωρισμό, φτώχεια μιζέρια και χιλιάδες άστεγους στις μεγάλες πόλεις.

Η σαπίλα που χαρακτηρίζει το κράτος της δεξιάς ξεσκεπάστηκε καθαρά πέρσι με το σκάνδαλο που ξέσπασε μετά τους σεισμούς όταν η διαφθορά, η ευνοιοκρατία και η ανικανότητα που χαρακτηρίζει τις γραμμές των Χριστιανοδημοκρατών και τον κρατικό μηχανισμό στοίχισε ακόμα και ζωές των θυμάτων του σεισμού από εγκληματικές αργοπορίες στην προσφορά βοήθειας.

Η παρατεταμένη πολιτικο-οικονομική κρίση που μαστίζει την Ιταλία ανάγκασε τελικά την ηγεσία του κομμουνιστικού κόμματος να αναθεωρήσει την ολέθρια πολιτική του «ιστορικού συμβιβασμού» με βάση την οποία πρόσφερε για χρόνια εν λευκό την εξουσία στις δεξιές κυβερνήσεις και να αρχίσει να κινητοποιεί την εργατική τάξη αρχίζοντας ταυτόχρονα ν' απαιτεί συμμετοχή στην κυβέρνηση.

Μετά το σκάνδαλο των σεισμών το κομμ. κόμμα υποστήριξε ή τουλάχιστο έκαμε αναφορά σε μια αριστερή κυβέρνηση κομμουνιστών/σοσιαλιστών σαν εναλλακτική λύση στους καταποντισμένους Χριστιανοδημοκράτες.

Οι Χριστιανοδημοκράτες δέχτηκαν νέα σοβαρά πλήγματα τον περασμένο Μάρτη όταν εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες κατέβηκαν σε απεργίες για να ματαιώσουν επαιτούμενα μέτρα παγοποίησης μισθών, ενώ η οικονομική κρίση γνώριζε νέα επίπεδα ρεκόρ.

Η ριζοσπαστικοποίηση της Ιταλικής κοινωνίας φάνηκε ξεκάθαρα και από το πρόσφατο δημοψήφισμα για τις αμβλώσεις. Μετά από μια σκληρή συναίσθηματική καμπάνια ενάντια στις αμβλώσεις από την εκκλησία και τον πάπα προσωπικά οι Ιταλοί ψήφισαν με ποσοστό 2 προς 1 ενάντια στην εκκλησία και υπέρ των αμβλώσεων δίνοντας ένα σκληρό μάθημα στους παπάδες που ήθελαν ν' αποφασίζουν αυτοί κι όχι η γυναίκα για τη γέννηση ενός παιδιού (κι αυτό παρα την ηρωοποίηση του πάπα μετά την πρόσφατη απόπειρα δολοφονίας του).

Η τελευταία πολιτική κρίση (της «Μασκωνικής στοάς») ήταν η χαριστική βόλη για την παρούσα κυβέρνηση και βύθισε τους Χριστιανοδημοκράτες σε νέα βάραθρα ανυποληψίας. Αυτό εξ' άλλου ανάγκασε και το «σοσιαλιστικό» κόμμα του Κράξ να αποσύρει την υποστήριξη του στην κυβέρνηση συνασπισμού και να επιζητά πια την πολιτική εξουσία αποκλείοντας οποιαδήποτε νέα συνεργασία με χριστιανοδημοκράτες ενώ παράλληλα ο ηγέτης του κομμουνιστικού κόμματος Μπερλίνγκουερ αρχισε πια να μιλά καθαρά για συμμετοχή στην κυβέρνηση και ξεκαθάρισμα του κρατικού μηχανισμού από τους διεφθαρμένους Χριστιανοδημοκράτες.

Όλα τα δεδομένα οδηγούν στο συμπέρασμα πως ακόμα κι αν ξεπεραστεί η σημερινή κρίση με μια νέα

Να φύγει η κυβέρνηση - βρυκόλακας

δεξιά κυβέρνηση συνασπισμού το Κομμουνιστικό και το Σοσιαλιστικό κόμμα

σπρώχνονται από την κοινωνία και την εργατική τάξη προς την εξουσία προς

τον τερματισμό μιας 36χρονης πολιτικής εξουσίας της δεξιάς.

Δέλτα Μ.

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

ΕΛΛΑΔΑ

Η απόφαση του υπουργικού συμβουλίου για αύξηση του αριθμού των υποψηφίων βουλευτών εντάσσεται όπως υποστηρίζουν τα κόμματα της αντιπολίτευσης μέσα στα πλαίσια της «διεύρυνσης» του κυβερνήσιμου κόμματος της Νέας Δημοκρατίας προς την ακροδεξιά, πράγμα που αναμένεται να φανεί στον καταρτισμό των συνδυασμών της Ν. Δημοκρατίας. Η απόφαση ήρθε μετά από παρατεταμένους καυγάδες μέσα στους κόλπους του κόμματος πράγμα που εκφράζει τον πανικό της δεξιάς μπροστά στην προοπτική ότι στις επόμενες εκλογές το ΠΑΣΟΚ θα μπορέσει ίσως να σχηματίσει και αυτοδύναμη κυβέρνηση ενώ η αριστερά πιθανό να ξεπεράσει το 50%.

Εν τω μεταξύ η οικονομική κρίση που μαστίζει την Ελλάδα εντείνεται. Οι άνεργοι υπολογίζονται να φτάσουν τις 200,000 το 1981 και ο τιμάρημος να ξεπεράσει το 30%.

Η εκρηκτική αυτή κατάσταση έχει σπρώξει την εργατική τάξη σε τεράστιες

κινητοποιήσεις (το 1980 ο αριθμός των απεργών ξεπέρασε τα 3,000,000) που παραμένουν όμως κατακερματισμένες δίνοντας έτσι την ευκαιρία στην εργοδοσία και την κυβέρνηση να χτυπήσουν το κίνημα με μαζικές απολύσεις και χαμηλά μεροκάματα.

Όλα τα δεδομένα όμως οδηγούν στην άνοδο του εργατικού κινήματος και στην συντριβή στις επόμενες εκλογές της κυριαρχίας της δεξιάς.

ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ — ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Μεγάλη άνοδος παρουσιάζεται και στο Εργατικό Κόμμα της Βρετανίας που βγήκε κερδισμένο κατά 12-15% στις πρόσφατες τοπικές εκλογές αποδεικνύοντας έτσι πως ούτε η διάσπαση που προκάλεσαν οι Σοσιαλδημοκράτες ούτε η στρόφη του κόμματος προς τα αριστερά έχει αφαιρέσει από τη δημοτικότητα του κόμματος. Εν τω μεταξύ η αριστερή στρόφη μέσα στο κόμμα εκδηλώνεται συνέχεια με την ογκούμενη υποστήριξη στον Τόνυ Μπεν από τις συντεχνίες στη διεκδίκηση

της αντιπροεδρίας.

Εν τω μεταξύ οι διαδηλώσεις, οι βομβιστικές ενέργειες και οι μάχες ανταρτών-στρατιωτών στην Βόρειο Ιρλανδία έφτασαν σε νέα επίπεδα μετά το θάνατο άλλων δύο απεργών πείνας του ΙΡΑ.

Μια πρόσφατη δημοσκόπηση έχει δείξει πως το 59% του Αγγλικού λαού θέλουν τα Βρετανικά στρατεύματα να αποσυρθούν από την Ιρλανδία. Η θέση αυτή άρχισε να βρίσκει απήχηση ανάμεσα στους βουλευτές του Εργατικού Κόμματος και για πρώτη φορά ο Τόνυ Μπεν έβαλε επίσημα τη θέση υποστηρίζοντας μάλιστα την ανάμειξη Ειρηνευτικών δυνάμεων του ΟΗΕ στην Ιρλανδία. Το θέμα αναμένεται να συζητηθεί στο επόμενο συνέδριο του Εργατικού Κόμματος.

Οι μαρξιστές μέσα στο κόμμα όπως και οι μαρξιστές στο Εργατικό κόμμα της Ιρλανδίας (του Νότου) υποστηρίζουν έντονα την ενότητα του εργατικού κινήματος (καθολικών και προτεστάντων) στην βάση σοσιαλιστικού προγράμματος.

Συνέχεια στή 4η σελ.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ

Με τη λήξη των βουλευτικών εκλογών της 24ης του Μάη η Εργατική τάξη κι ο Κυπριακός λαός βρίσκονται μπροστά σε μια νέα κατάσταση που δεν διαφέρει ουσιαστικά από την προηγούμενη.

Στην πολιτική εξουσία βρίσκεται η ίδια αδύναμη δεξιά κυβέρνηση Κυπριανού που χρειάζεται όπως και πριν την υποστήριξη των αριστερών κομμάτων για να συνεχίσει να κυβερνά.

Στον οικονομικό τομέα οι εργαζόμενοι συνεχίζουν να βρίσκονται αντιμέτωποι με μια εντεινόμενη οικονομική ύφεση που σύντομα θα εκφραστεί με νέα χτυπήματα του βιοτικού μας επιπέδου με μετεκλογικές αυξήσεις στις τιμές και νέες φορολογίες ενώ το τέρας της ανεργίας χτυπά την πόρτα μας στον βασικότατο οικοδομικό τομέα κι άλλους ζωτικούς τομείς που επηρεάζουν χιλιάδες εργαζόμενους.

Οι εργοδότες, λίγες μέρες πριν τις εκλογές φρόντισαν να εκφοβίσουν έγκαιρα τους εργαζόμενους τόσο με την ανεργία όσο και με την καθήλωση των μεροκαμάτων.

Στον τομέα «εθνικό θέμα», μόλις έκλειαν οι κάλπες αναγγελλόταν από τον διεθνή αστικό τύπο το νέο Νατοϊκό διχοτομικό σχέδιο που στοχεύει όπως και τα προηγούμενα στη διαιώνιση του διαχωρισμού των δυο κοινοτήτων και το μόνιμο φρενάρισμα των αγώνων των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων για αποτίναξη της εκμετάλλευσης και καταπίεσης από τον ιμπεριαλισμό και τους ντόπιους αστούς υπηρέτες του. Σύντομα θα λήξει και ο προεκλογικός πυρετός στα κατεχόμενα και τα νέα σχέδια θα απασχολήσουν και πάλι τους ελληνοκύπριους και τουρκοκύπριους αστούς πίσω από τις πλάτες των εργαζομένων.

Η προεκλογική εκστρατεία που έφερε, λόγω εκλογικού συστήματος και εκλογικής πολιτικής της ηγεσίας των αριστερών κομμάτων, τους ελληνοκύπριους αριστερούς σε διαφορετικά στρατόπεδα, σε διαμάχες και καυγάδες έχθρη και μίσση δίνει τόπο στην αυτοκριτική και τον προβληματισμό για τη χάραξη της νέας πορείας.

Η μέχρι τώρα πορεία της σύμπλευσης της αριστερας με τις δεξιές κυβερνήσεις μας έφερε στο πραξικόπημα, τον ντε φάκτο διαχωρισμό, τα Κοινωνικο-οικονομικά αδιέξοδα.

Μας έφερε στο φιάσκο της κάθαρσης, στην άνοδο της ακροδεξιάς και τέλος ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΙΣΔΟΧΗ ΤΗΣ ΕΟΚΑ Β' ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ.

Οι προειδοποιήσεις για την αριστερά γίνονται όλο και πιο φωναχτές. Οι καιροί φωνάζουν για μια νέα πορεία.

Η αριστερά δεν έχει άλλα περιθώρια ολιγορίας κι εφουσηχασμού. Έχει ιστορικό καθήκο για το συμφέρο ολόκληρου του λαού, να ενωθεί κάτω από ένα κοινό πρόγραμμα σοσιαλιστικών αλλαγών και μέτρων και να προχωρήσει στο χτίσιμο ενός ενιαίου αντιιμπεριαλιστικού αντικαπιταλιστικού μετώπου ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων για να λυτρώσει αυτό τον τόπο από τα επικίνδυνα πολιτικά και κοινωνικο-οικονομικά αδιέξοδα.

Αλλοιώτικα την ώρα που θα βρίσκεται στα μαχαίρια ο Ακελικός κι ο Εδεκίτης για μια αφίσια ή μια χειρονομία χαιρεκακίας για την «νίκη» του ενός και τη «ήττα» του άλλου οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού θα ετοιμάζουν μεθοδικά με την ησυχία τους τα καρφια του φέρετρου της Κύπρου και του εργατικού κινήματος, την ίδια ώρα που το παγκόσμιο εργατικό κίνημα θα σκάβει το λάκκο του εκμεταλλευτικού καπιταλιστικού συστήματος.

Ας μην πανηγυρίζουν όμως οι ξεπερασμένοι ιστορικά καπιταλιστές της Κύπρου. Η Κυπριακή Εργατική τάξη θ' ακούσει τα μηνύματα των καιρών. Θα συνθλίψει το πλανταγμένο κοινωνικό τους σύστημα. Και θα οικοδομήσει μαζί με τους Τουρκοκύπριους εργάτες τη νέα σοσιαλιστική κοινωνία.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΓΚΑΡΑΖ

Η απεργία διάρκειας των μηχανικών γκαραζ που άρχισε την Τρίτη 5 του Μάη 81, έληξε την Δευτέρα 18.5.81 μετά από σύσκεψη του συνδέσμου εργοδοτών και των εργατικών συντεχνιών υπό την προεδρία του υπουργού εργασίας κατά την οποία επιτεύχθηκε η πιο κάτω συμφωνία:

Επιτευχθείσα συμφωνία

1. Κατώτατοι μισθοί πρόσληψης εβδομαδιαίως

α) Μαθητευόμενοι κάτω των 16 χρόνων

1981 13 λίρες
1982 14 λίρες

β) Μαθητευόμενοι πάνω των 16 χρόνων

1981 16 λίρες
1982 17 λίρες

γ) Ημειδικευμένους αποφοίτους τεχνικών σχολών και συστήματος μαθητείας.

1981 £20.500 μιλς
1982 £21.500 μιλς

δ) Ειδικευμένοι τεχνίτες

1981 £23.-
1982 £24 λίρες

ε) Ειδικοί τεχνίτες

1981 29 λίρες
1982 30 λίρες

στ) Ανεπίδικευτοι εργάτες (πλυντήρια αυτοκινήτων)

1981 23 λίρες
1982 24 λίρες

2. Αυξήσεις στο υφιστάμενο προσωπικό. Βασικός μισθός

α) Στο τεχνικό προσωπικό

1.1.81 2 λίρες
1.1.82 £1.500 μιλς
1.7.82 0.250 μιλς

Ανεπίδικευτο προσωπικό

1.1.81 2 λίρες
1.1.82 1.500 μιλς

3. ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ

Η Τρίτη της Λαμπρής θα προστεθεί στο υφιστάμενο εορτολόγιο και η πληρωμή της θα αρχίσει από το 1982.

4. Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη

Η εισφορά στα συντεχνιακά ιατρεία καθορίζεται στα 200 μιλς εβδομαδιαίως.

Το γενικό αποτέλεσμα των πιο πάνω συμφωνηθέντων σε ποσοστά ανέρχεται για τα δύο χρόνια μέχρι το τέλος του 1982 στα 14.6%. Ο δε γενικός μέσος όρος του βασικού μισθού των εργαζομένων στον κλάδο θα αυξηθεί από £26.300 μιλς το τέλος του 1980, στις 30.050 μιλς το 1982.

Το τιμариτικό επίδομα τώρα είναι 39%.

Συντεχνιακός εκπρόσωπος μας είπεν ότι η απεργία είναι πετυχημένη και οι μηχανικοί είναι πολύ ικανοποιημένοι από αυτά που επιτεύχθηκαν.

Συζητήσαμε με μηχανικούς που μας είπαν ότι δεν είναι πολύ ευχαριστημένοι από την επιτευχθείσα συμφωνία. Να τι λέν οι ίδιοι οι μηχανικοί: «Ο μισθός είναι κανονισμένος ίσα-ίσα όσο για να ζεις. Δεν πρέπει οι συμβάσεις να είναι διетής, διότι όσο και να ανέβει το κόστος ζωής μέσα στα δυο χρόνια, εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να δεχόμαστε την σύμβαση αφού την έχουμε υπογράψει. Έπρεπε να ζητή-

σουμε η σύμβαση να είναι χρονιαία».

Σε ερώτηση μας αν πληρώθηκαν τα μεροκάματα του λοκ-αουτ, οι μηχανικοί μας είπαν «όχι οι συντεχνίες δεν τα ζήτησαν ενώ έπρεπε να τα ζητήσουν».

Είναι χαρακτηριστικός και ενδεικτικός ο υπολογισμός που έκανε ένας μηχανικός: «Πληρώνομαι £25 την εβδομάδα. Δυο βδομάδες απεργία έχασα £50. Η αύξηση που πήρα £2, για ένα χρόνο είναι £100. Τότε τι ζοριζόμουν και τι απεργούσα επί δυο βδομάδες; Για £50 σε ένα χρόνο»;

Λυπούμαστε ειλικρίνως, που για άλλη μια φορά είμαστε υποχρεωμένοι να διαφωνήσουμε από τις στήλες της εφημερίδας μας με την πολιτική της ηγεσίας της ΠΕΟ. Ιδιαίτερα μετά από τα πιο πάνω που μας είπαν οι μηχανικοί.

Τα κριτήρια που θα δείξουν αν μια απεργία είναι επιτυχημένη ή όχι είναι η κριτική που θα κάνουν μετά οι ίδιοι οι απεργοί. Όταν μετά από μια απεργία, οι εργαζόμενοι αρχίζουν δουλειά με ανεβασμένο το ηθικό νοιώθοντας νικητές απέναντι στον εργοδότη νοιώθοντας δυνατοί και συσπειρωμένοι μέσα στην συντεχνία τους τότε ναι, η απεργία είναι επιτυχημένη. Όταν όμως λένε ότι «η συντεχνία πολλές φορές εξυπηρετεί τα συμφέροντα των εργοδοτών», «τους βλέπεις να έρχονται εδώ και να μιλάνε δυο λόγια με μας και δέκα με τον μάστρο», όταν βασικά αιτήματα όπως τα χαμένα μεροκάματα από το λοκ-αουτ δεν ικανοποιούνται, τότε αυτή η απεργία δεν θεωρείται επιτυχημένη.

Όταν οι απεργοί είναι πιο αγωνιστές και πιο συνειδητοποιημένοι όταν τελειώνουν την απεργία τους παρα όταν την αρχίζουν, τότε ναι, η απεργία είναι επιτυχημένη. Και κατά την διάρκεια της απεργίας τους οι μηχανικοί-απεργοί ήταν ξεκάθαροι: «Θα πιάσουμε δουλειά, μόνο όταν μας δώσει όλα όσα ζητούμε και πληρώσει τα μεροκάματα του λοκ-αουτ. Μας έβγαλε έξω, οφείλει να μας πληρώσει». Όμως στο τέλος επέστρεψαν στη δουλειά τους ξέροντας ότι θα θυσιάσουν την αύξηση που πήραν επί ένα εξάμηνο, για να κερδίσουν αυτά που έχασαν από τα απλήρωτα μεροκάματα του λοκ-αουτ.

Με αυτή την υποχώρηση η απεργία δεν θεωρείται επιτυχημένη. Η εφθύνη για

αυτο πέφτει αποκλειστικά στους ώμους της συντεχνιακής ηγεσίας, διότι από αυτο εξυπακούεται αμέσως λανθασμένη καθοδήγηση της απεργίας.

Ο ρόλος του συντεχνιακού ηγέτη είναι να εξηγήσει στον εργάτη τα συμφέροντα της τάξης του, να τον ωθεί στη διεκδίκησή τους, να στέκεται πρωτοπόρος στον απεργιακό αγώνα και τον αφορμητισμό που οπωσδήποτε υπάρχει σε ορισμένες περιπτώσεις, να το χειρίζεται έντεχνα και ανάλογα και να τον καναλιάζει σωστά.

Οφείλουμε να πούμε, πως ξέρουμε, εκτιμούμε και αναγνωρίζουμε την παράδοση και την προσφορά της συντεχνίας της ΠΕΟ στην ιστορία και την εξέλιξη του εργατικού κινήματος στο κυπριακό χώρο και η κριτική μας σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει το αντίθετο. Σίγουρα τίποτα δεν θα μπορούσαν να κερδίσουν οι εργάτες αν δεν οργανώνονταν στη συντεχνία και αν δεν πάλευαν ενωμένοι μέσα από αυτή. Είναι όμως ορισμένα σημεία που είμαστε υποχρεωμένοι να θιξούμε και το θέμα είναι ότι πρέπει και μπορεί η ΠΕΟ να καθοδηγήσει το κίνημα σε πολύ μεγάλη άνοδο για το ανέβασμα του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων πολύ πιο ψηλά.

Διαβάζοντας τις κοινές ανακοινώσεις των εργατικών συντεχνιών ΠΕΟ και ΣΕΚ τις βλέπουμε να τονίζουν και να διευκρινίζουν ότι «το μόνο που διεκδικούν είναι ίση μεταχείριση με άλλους εργαζομένους. Οι προτάσεις των συντεχνιών για λύση της διαφοράς, όχι μόνο δεν είναι ψηλότερες από τις αυξήσεις που άλλοι εργαζόμενοι έχουν ήδη πάρει, αλλά σε πολλές περιπτώσεις είναι πολύ λιγότερες σε ποσα από συμφωνίες που έχουν ήδη συμφωνηθεί στο τόπο εργασίας για μηχανικούς αυτοκινήτων και τεχνικό προσωπικό άλλων εταιρειών».

«Είναι φανερό ότι η Ομοσπονδία εργοδοτών προσπαθεί να έχει μια συμφωνία χαμηλή για να την χρησιμοποιήσει ως δικαιολογία και για άλλους κλάδους».

Σίγουρα οι εργοδότες εκμεταλλεύονται μια τέτοια διαφορά όπου υπάρχει και πολύ σωστά το θίγουν οι συντεχνίες. Όμως από την πλευρά των συντεχνιών και των εργαζομένων δεν πρέπει να χρησιμοποιείται σαν κίνητρο της απεργίας και δεν πρέπει να

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ Μέρους Α' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Τα αποτελέσματα των εκλογών της περασμένης Κυριακής έχουν δείξει για πρώτη φορά τη δύναμη των διαφορών κομμάτων. Για τούτο ακριβώς το λόγο παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Παρ' ολο που η εκλογική δύναμη των πιο πολλών κομμάτων ήταν στο παρελθόν αγνωστή - πράγμα που καθιστά τις συγκρίσεις δύσκολες -, μπορούμε, όμως, να κάνουμε ορισμένες παραχωρήσεις από εμμεσα στοιχεία και με βάση ορισμένα αλλά δεδομένα.

Η πρώτη παρατήρηση που πρέπει να γίνει αφορά τη δύναμη της αριστερας και της δεξιας. Τα δεξιά κόμματα πήραν το 59% των ψηφών και το ΑΚΕΛ και η Εδεκ το 41 %.

Τα ποσοστά τούτα προκαλέσαν κάποιου είδους εκπληξη στο χώρο της αριστερας, γιαι υπήρχε η διαχυτη εντύπωση πως ο συσχετισμός των δυνάμεων ήταν περισσότερο ευνοϊκός για την αριστερα. Ανεμεναν τουλάχιστο αρκετοι πως τα στρατόπεδα της δεξιας και της αριστερας θα ήταν περίπου πολυ κοντα το ένα με το άλλο σ' εκλογική δύναμη. Ετσι τουλάχιστο αφηναν να νοηθούν οι ηγεσίες του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ. (π.χ. Το ΑΚΕΛ προπαγανδίζε για μεγάλη εκλογική υπεροχη απο τον ΔΗΣΥ ενω η ΕΔΕΚ διαβεβαίωνε για μαζική στροφή προς το κόμμα). Γιατι αυτα δεν πραγματοποιηθηκαν. αποτελει ενα μεγάλο ζήτημα: Εδω θ' αρκεστούμε σε μερικες γενικες παρατηρήσεις: α) Η ΕΔΕΚ δεν κατάφερε να προσεγγισει τις προσδοκίες της και παρουσίασε μια σημαντική πτώση, περιοριζόμενη σε ποσοστο 8%. β) Το ΑΚΕΛ πρέπει να διατηρησε τη δύναμη του, είναι όμως αμφίβολο κατα ποσο

παρουσίασε οποιαδήποτε ανοδο. γ) Η υποχρεωτική ψηφοφορία ευνόησε φυσιολογικά τη δεξια, μια που η αποχη περιορίστηκε σε επίπεδα κάτω του 5%. Είναι εύλογη η υποθεση πως οι αδιαφοροι πολιτικά είναι άτομα μάλλον δεξιών πεποιθήσεων, γιαι γενικά η αδιαφορία σημαίνει ψηφιση του υφισταμένου συστήματος. Ετσι η μείωση της αποχης χαρη στην υποχρεωτική ψηφοφορία πρέπει μάλλον έχει ευνοήσει τη δεξια. δ) Το ΠΑΜΕ εβλαψε την εκλογική δυναμη της αριστερας αποσπώντας ψήφους κυρίως απο την δεξια πτέρυγα της ΕΔΕΚ και στην Πάφο και απο το ΑΚΕΛ.

Η άλλη αποκάλυψη των εκλογών ήταν η μεγάλη ανοδος του ΔΗΣΥ, που αυξησε το ποσοστο του απο περίπου 25% το 1976 σε 32%. Η ανοδος τούτη είχε προβλεφθει με αρκετη ακρίβεια απο τη Σ.Ε., που συχνα απεύθυνε προειδοποιήσεις προς τις ηγεσίες των αριστερων κομμάτων. Οι λόγοι αναλύθηκαν πολτες φορες απο τις στήλες τούτες: Αρκει τώρα να επαναλάβουμε πως τούτο οφείλεται στα απανωτα αδιέξοδα στα οποία περιήλθε το λεγόμενο λαϊκό μέτωπο. Οι αδυναμίες της κυβέρνησης και τα ζικ-ζακ της ήταν φυσικά ενας αλλος κεντρικός παράγοντας. Ετσι σήμερα βρίσκονται ξανα στη βουλη με μεγάλη δύναμη οι αμεσοι εκπρόσωποι του κεφαλαίου μαζί με διάφορα ακροδεξια εοκαβήτικα στοιχεία. Ο αγώνας των φιλοπραξικοπηματικών στοιχείων μέσα στον κομματικό μηχανισμό του ΔΗΣΥ φαίνεται να έχει στεφθει, με μεγάλη επιτυχία, αφού κατάφεραν να ανατρέψουν σε αρκετες περιπτώσεις την προτεραιότητα των υποψηφίων πάνω στα ψηφοδέλτια.

Το ΔΗΚΟ συγκέντρωσε ενα σεβαστο ποσοστο ψηφών 19.5% και ανάτρεψε πολτες προ-

βλέψεις. Με την πόλωση που επήλθε το ΔΗΚΟ κατάφερε να συγκέντρωσει όλους εκείνους της δεξιας που δεν ηθελαν να ψηφίσουν τον ΔΗΣΥ. Ετσι το ΔΗΚΟ κατάφερε να συντριψει τα «κομματίδια», των οποίων η αποτυχία υπήρξε εκπληχτική σε βαθμο που κάποιος να μπορεί με αρκετη βεβαιότητα να περιμένει σύντομα τη διαλυση τους. Το φανερο αποτέλεσμα της εξέλιξης τούτης είναι η υποχρεωση του ΑΚΕΛ, δεδομένων των προσανατολισμών της πολιτικής του, να υποστηρίξει το ΔΗΚΟ και τον πρόεδρο Κυπριανου στο αμεσο μέλλον. Το σχετικά μεγάλο ποσοστο που εξασφάλισε το ΔΗΚΟ οφείλεται στο λόγο που αναφερθηκε πιο πάνω, στη μακαριακή ισως παράδοση, στη χρησιμοποίηση του κρατικού μηχανισμού κτλ.

Ενα σημείο που χρειάζεται κάποιο σχολιασμό είναι η αριθμητική μεταβολή του εκλογικού σώματος σε σύγκριση με το 1976 καθώς και η μεγάλη μείωση της αποχης.

Οι εγγεγραμμένοι ψηφοφόροι παρουσίασαν μια εντυπωσιακή αυξησή απο 274085 σε 308820, δηλαδή ανοδο 12.7%. Μεγαλύτερη αυξησή παρουσίασαν οι ψηφίσαντες, απο 234196 σε 295603: Το εκλογικό σώμα που ασκήσε το εκλογικό του δικαίωμα μεγάλωσε κατα 61407 ψήφους. Η ανοδος τούτη οφείλεται σε μια σειρά απο λόγους: Πρώτο οι εκλογικοί κατάλογοι είναι σήμερα περισσότερο πλήρεις, γιαι κατα το 1976 πολλοι πολίτες ελειπαν στο εξωτερικό ή δεν ενδιαφέρθηκαν να βεβαιωθούν οτι τα ονόματα τους βρίσκονται στους καταλόγους. Δεύτερο, η αποχη ανήλθε το 1976 σε 17% ενω στις πρόσφατες εκλογες περιορίστηκε κάτω απο 5%. Η πτώση της αποχης οφείλεται στο αυξημένο ενδι-

αφέρον των τελευταίων εκλογών καθώς και φυσικά στη θέσπιση του νέου νόμου που προνοει υποχρεωτική ψηφοφορία.

Οπως αναφέρθηκε πιο πάνω η υποχρεωτική ψηφοφορία τείνει να ευνοει τη δεξια. Οσοι απέχουν είναι κατα κανόνα άτομα που δεν έχουν ισχυρες πολιτικές απόψεις. Ετσι πιο συγκεκριμένα είναι πιο λογικό το να υποθέσει κανεις πως η υποχρεωτική μείωση της αποχης πρέπει να ευνόησε ιδιαίτερα το ΔΗΚΟ που είναι το κυβερνον κόμμα, αν δεχτούμε πως οι αδιάφοροι είναι ευχαριστημένοι με τα πράγματα οπως έχουν.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

Στο επόμενο: Λεπτομερική ανάλυση των αποτε-

λεσμάτων: Πως ψηφισαν οι αγρότες, εργάτες πρόσφυγες κ.λ.π.

Συνέχεια από την 2η

GERMANIA

Η βαθεια οικονομική κρίση που τραντάζει το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα δεν αφήνει άθιχτες ούτε και τις πιο ισχυρες αναπτυγμένες οικονομίες. Έτσι η πανίσχυρη βιομηχανικά Γερμανία αναμένεται απο τους ίδιους τους αστους να γνωρίσει πρωτοφανή στασιμότητα. Σύμφωνα με δηλώσεις του υπουργου εθνικής οικονομίας της χώρας η οικονομική ανάπτυξη που το 1979 έτρεχε με ρυθμο 4% έπεσε το 1980 στο 2% και αναμένεται να πέσει στο 0.5% με 0 κατα το 1981. Αυτό θα σημαίνει πως ο αριθμος των ανέργων που ήδη ανέρχεται στες 830,000 θα ξεπεράσει φέτος το ενα εκατομμύριο. Δέλτα Μ.

ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ, ΑΓΩΝΙΑ ΚΑΙ ΞΕΝΥΧΤΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Σ.Ε.

Τη νύχτα της Κυριακής οργανώθηκε στα γραφεία της Σ.Ε. η παρακολούθηση των αποτελεσμάτων των εκλογών. Στριμύγγμενοι γύρω από μια δανεισμένη τηλεόραση δεκάδες σύντροφοι περίμεναν με αγωνία τα πρώτα αποτελέσματα. Στα τραπέζια φόρμες για καταγραφή των αποτελεσμάτων σε κάθε εκλογικό κέντρο, υπολογιστικές μηχανές για προσθέσεις, πέννες και άφθονο πρόχειρο χαρτί. Στο τοίχο ένας μεγάλος πίνακας για μια οπτική εικόνα της μέχρι της στιγμής κατάστασης των κομμάτων. Σε μια γωνία άφθονος καφές για το ξενύχτι. Τέλος στο πατάρι ένας προγραμματισμένος υπολογιστής για πρόβλεψη των τελικών αποτελεσμάτων.

Πριν αρχίσουν να φτάνουν τα πρώτα αποτελέσματα δίνουν και παίρνουν οι προβλέψεις. Για το ΑΚΕΛ και το ΔΗΣΥ υπάρχει γενική συμφωνία: 30%-35%. Συμφωνία υπάρχει και για το ΔΗΚΟ: 18%-20%. Για την ΕΔΕΚ είναι αδύνατο να συμφωνήσουμε. Η πλειοψηφία μιλά για 10%. Ένας σύντροφος επιμένει στο 8% άλλος λέει πως υπάρχει στροφή προς την ΕΔΕΚ: 12%.

Τα πρώτα αποτελέσματα και το πρώτο σοκ: Το ΔΗΚΟ πρώτο κόμμα! Περιμένουμε με αγωνία τα πρώτα αποτελέσματα από όλες τις επαρχίες για να τα βάλουμε στον υπολογιστή. Η ΠΑΣΥΔΥ καθυστερεί τα αποτελέσματα της Λευκωσίας. Οι επιτυχίες του ΔΗΚΟ συνεχίζονται. Κάποιος σύντροφος δηλώνει «Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΖΕΙ!»

Επι τέλους τα πρώτα αποτελέσματα από τη Λευκωσία φτάνουν. Τα δίνουμε στον υπολογιστή και η πρώτη λωρίδα πρόβλεψης λέει: ΕΔΕΚ-7.87% - 1η κατανομή 1 έδρα, 2η κατανομή 0, σύνολο 1. Γίνεται καθαρό πως η ΕΔΕΚ θα δυσκολευτεί να μπει στη δεύτερη κατανομή.

ΚΟΜΜΑ	ΑΚΕΛ	Ε.Κ.	
91663.	VTE	7666.	VTE
31.61	%	2.64	%
8.	1ST	0.	1ST
3.	2ND	0.	2ND
11.	Σ	0.	Σ
+1 3η Κατανομή		NDTA	
DHKO		5472.	VTE
57986.	VTE	1.89	%
20.00	%	0.	1ST
5.	1ST	0.	2ND
2.	2ND	0.	Σ
7.	Σ		
+1 3η Κατανομή		TAME	
DHSY		8078.	VTE
95743.	VTE	2.79	%
33.02	%	0.	1ST
8.	1ST	0.	2ND
4.	2ND	0.	Σ
12.	Σ		
EDEK		3η Κατανομή	
23460.	VTE	* 47697. ΑΚΕΛ	20470.
8.09	%	* 65224. ΔΗΚΟ	27142.
1.	1ST		0.
2.	2ND		0.
3.	Σ		0.

Κάποιος ρωτά πικρόχολα: «που είναι επιτέλους αυτή η στροφή.» Τα τηλεφωνήματα αρχίζουν να ρωτούν για τις προβλέψεις μας. Λέμε τα αποτελέσματα του υπολογιστή και προσπαθούμε να εξηγήσουμε πως η διαφορά είναι μικρή και ότι μπορεί να καλυφτεί και να μπει η ΕΔΕΚ στη 2η κατανομή.

Εν το μεταξύ τα αποτελέσματα συνεχίζουν να φτάνουν. Τα ποσοστά του ΔΗΚΟ μειώνονται. Δεύτερη απόπειρα με τον υπολογιστή: ΕΔΕΚ-8.37% 1η κατανομή 1 έδρα, 2η κατανομή 2 έδρες, σύνολο 3-τρίτη κατανομή 1 έδρα! Ανακούφιση. Τώρα μπορούμε να

πούμε «1-4 έδρες».

Μέχρι το πρωί τα αποτελέσματα του υπολογιστή αρχίζουν να σταθεροποιούνται. Ωστόσο τα ποσοστά ΑΚΕΛ και ΔΗΣΥ είναι τόσο κοντά που η αμφιβολία υπάρχει. Αμφιβολίες εξακολουθούν να υπάρχουν και για την τύχη της ΕΔΕΚ σχετικά με τη 2η κατανομή. Παρ' όλα αυτά ο συνολικός αριθμός των εδρών του κάθε κόμματος παράμεινε ο ίδιος μέχρι το τέλος 12-8-12-3. Κάποιος ακούεται να μουρμουρίζει: «Καλα πάμε. Τι περιμέναμε δηλαδή; Με τους μισούς παίκτες της πρώτης ομάδας αποκλεισμένης καλά άντεξαν οι αναπληρωματικοί!»

Συνεστίαση Αρ. Πτέρυγας Σ.Κ. ΕΔΕΚ

στη Λεμεσό

Εγινε με μεγάλη επιτυχία η Συνεστίαση της Αριστερης Πτέρυγας του Σ.Κ. ΕΔΕΚ στη Λεμεσό την Κυριακή 17.5.81 για οικονομική ενίσχυση της Σοσιαλιστικής Εκφρασης. Η προσέλευση, το πνεύμα που επικράτησε και προπαντός τα έσοδα από την εκδήλωση φανερώθηκαν τη μεγάλη υποστήριξη που αποκτά η εφημερίδα μας κι οι αγώνες της. Η συνεστίαση επέφερε ήδη - παρα το γεγονός ότι έγινε προετοιμασία μόνο μιας βδομάδας - το ποσό των £600 ενώ αναμένονται ακόμα γύρω στις £200 από λαχεία και εισιτήρια εισόδου.

Το σεβαστο αυτό ποσό δίνει μεγάλη ώθηση για συνέχιση του αγώνα της Εκφρασης

1957	1 ραδιομαγνητόφωνο
4126	1 γυναικείο φόρεμα
0951	12 καλτσόν
2173	1 γυν. φόρεμα
1113	1 πουκάμισο Ομικρο
4178	1 γυν. μπλούζα
2974	200 Rothmans Royals
3464	1 γυν. μπλούζα
0671	βρεφικά είδη
1478	Τετράδια του Ρήγα (1 set)

και των υποστηρικτών της που με τόσες οικονομικές κι άλλες θυσίες κρατούν αυτή την εφημερίδα με τα δόντια χωρίς χρηματοδότες και πλούσιους προστάτες.

Η συνεισφορά των οργανωτών της Συνεστίασης, όσων συνέβαλαν στην επιτυχία της

οικονομικά είναι πραγματικά ανεκτίμητη.

Οι αζήτητοι λαχνοί που κέρδισαν στη συνεστίαση είναι οι πιο κάτω και παρακαλούνται όσοι κέρδισαν να ζητήσουν τα δώρα από τα γραφεία της Σ. Εκφρασης, Διεύθυνση Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία (Τηλ. 021-61553).

ΤΑ ΕΙΠΕ Η Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ

(πριν από 5 χρόνια)

10.9.1976 αρ. φύλλου 14

Σήμερα έχουμε μια νέα Βουλη. Η πλειοψηφία αυτής της Βουλής δόθηκε συνειδήτα από τα αριστερα κόμματα στην δεξιά.

Η απομόνωση των επίσημων προγεφυρωμάτων του ιμπεριαλισμού είναι γεγονός. Ο Κυπριακός λαός κατά ένα ποσοστό περίπου 75% ψήφισε αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό, ψήφισε αντιδύτικα, αντινατοϊκα, αντιπραξικοπηματικά. Αυτό που απομένει είναι η νέα Βουλη να υλοποιήσει τις προσδοκίες του λαού διαφορετικά ο αγώνας τίθεται μπροστα σε ουσιαστικούς κινδύνους.

Το 25% που κατόρθωσαν να εξασφαλίσουν τα προγεφυρώματα δεν είναι δύσκολο να γίνει 30% και 40%, αν αυτή η Βουλη δεν υπακούσει στην θέληση του λαού.

(Πριν από 4 χρόνια)

9.9.77 αρ. φύλλου 24

Αν μια οποιαδήποτε κυβέρνηση δεν στηριχθεί πάνω απ' όλα στις δυνάμεις του λαού για να δημιουργηθεί ένα ισχυρο μέτωπο αγώνα..... Κι αν επιτραπεί στην άρχουσα τάξη να καθορίζει από την μια την πολιτική γραμμή και την οικονομική πολιτική μιας οποιασδήποτε κυβέρνησης, ενώ θα έχει από την άλλη την δυνατότητα μέσω των πολιτικών της εκπροσώπων να αντιπολιτεύεται δημαγωγικά σε όλα τα επίπεδα, τότε υπάρχει ουσιαστικός κίνδυνος απογοήτευσης των μαζών και συνεπακόλουθης στροφής τους προς την μόνη υπαλλακτική γραμμή που θα υπάρχει, την γραμμή της δεξιάς δηλ. την γραμμή της υποταγής.

Είναι γι αυτο τον λόγο που μια κυβέρνηση του «κέντρου» και της αριστερας... που θα παραδώσει εν λευκω τους χειρισμούς στους εκπροσώπους της δεξιάς, αν δεν λύσει και δεν θα τα λύσει λόγω της φύσης της, τα καυτα προβλήματα του λαού, θα απογοητεύει ολοένα και περισσότερες μάζες οι οποίες μη έχοντας που αλλου να στραφουν θα στρέφονται προς τα δεξιά.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Συνέχεια από την 3η

καλλιεργείται μεταξύ τους. Διότι η χρήση της διαφοράς αυτής σε ένα μεταγενέστερο στάδιο μόνο την διάσπαση των εργαζομένων μπορεί να φέρει, και εκεί ακριβώς ποντάρουν οι εργοδότες. Κίνητρο της απεργίας πρέπει να είναι η άνοδος του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων και τα αιτήματα που διεκδικούν να μετρούνται στο βαθμό της προσφοράς και της αμοιβής τους από τη μια, και του κόστους ζωής από την άλλη. Οι εργαζόμενοι αμοιβονται για ελάχιστο μέρος των όσων προσφέρουν, ίσα-ίσα για να τα βγάλουν πέρα να ζουν, ενώ οι εργοδότες τσεπάνουν, θησαυρίζουν και επενδύουν, εκμεταλλευόμενοι στες πλάτες των εργαζομένων.

Η ΠΕΟ σε συνεργασία με την ΣΕΚ δέχεται και παρουσιάζει το Υπ. Εργασίας ότι προσπαθεί αντικειμενικά (:) να λύσει τη εργατική δια-

φορά που υπάρχει. Και στην περίπτωση των μεταλλουργών ανέστειλε την προειδοποιητική απεργία, όταν το Υπουργείο Εργασίας εξήτησε σύσκεψη «σε ένδειξη καλής θέλησης».

Ενδειξη καλής θέλησης όμως σε ποιους; Στους εκμεταλλεφτες της εργατικής τάξης; ή σε αφτους που είναι η πολιτική τους κάλυψη στο καπιταλιστικό σύστημα;

Ολα αφα βέβαια δεν είναι τυχαία. Είναι η γενικότερη πολιτική της ηγεσίας της ΠΕΟ και του ΑΚΕΛ να πιστεύουν στη λύση του εθνικού θέματος μέσα από ένα αόριστο απελευθερωτικό αγώνα, και τον ταξικό αγώνα να τον διεξάγουν σε δεύτερη φάση. Και προσπαθούν με κάθε τρόπο στην ομαλή διεξαγωγή των εργαζομένων - εργαζομένων, που δεν είναι τίποτα άλλο από συμβιβασμούς με το κεφάλαιο, που κατακομματίζει τους συνδικαλιστικούς αγώνες και βάζει σε κίνδυνο το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων.

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ «ΑΓΩΝΑ» ΘΕΣ / ΝΙΚΗΣ

Ενα βήμα μπρος - δυο βήματα πίσω

Με μια απλή ματιά στα αποτελέσματα των φετεινών εκλογών στην ΕΦΕΚΘ φαίνεται καθαρά ότι κάτι δεν πήγε καλά φέτος στον «Αγώνα» Θεσ/νίκης. Το πρόβλημα όμως δεν εντοπίζεται μόνο στην εκλογική πτώση του «Αγώνα» που ήταν αποτέλεσμα της κρίσης που πέρασε η παράταξη των την τελευταία χρονιά, αλλά πολύ περισσότερο στη συνεχή ανοδο της αντιδραστικής ΠΕΟΦ και τις τρεις συνεχείς χρονιές.

Μετα τα αποτελέσματα των φοιτητικών εκλογών η γραφειοκρατική μερίδα της παράταξης (θα εξηγήσουμε στη συνέχεια πως δημιουργήθηκε) προσπάθησε να δικαιολογήσει την εκλογική μείωση στηρίζομενη στο «οικονομικό σκάνδαλο», που εμφανίστηκε εναντίον του σ. Σιζόπουλου, προέδρου και ταμία της ΕΦΕΚΘ λίγες μέρες πριν τις εκλογές. Χωρίς βέβαια να υποβαθμίζουμε τις συνέπειες αυτού του γεγονότος, πιστεύουμε ότι η κρίση στον «Αγώνα» και στο Κυπριακό Φοιτητικό Κίνημα (Κ.Φ.Κ.) της Θεσ/νίκης γενικότερα, είχε πολύ βαθύτερα αίτια, τα οποία θα προσπαθήσουμε να αναλύσουμε στη συνέχεια. Η δημιουργία του «Αγώνα» στο χώρο της Θεσ/νίκης τον Δεκέμβριο του '77 ανοίγει νέες προοπτικές στη πορεία του Κ.Φ.Κ. πρωτοστατώντας στον αγώνα για την εκδημοκρατικοποίηση της ΕΦΕΚΘ τον Δεκέμβριο του '78. Η σωστή πολιτική του θα φανεί στις εκλογές του Μάρτη του '79, όπου αν και είχε μόλις 1 1/2 χρόνο δουλειάς, κατάφερε να συσπειρώσει την συντριπτική πλειοψηφία των προοδευτικών φοιτητών.

Η ευθύνη που έμπαινε όμως μπροστα στις δημοκρατικές δυνάμεις μετα τις πρώτες δημοκρατικές εκλογές, ήταν η ενεργοποίηση του μαζικού-μας χώρου, της ΕΦΕΚΘ και ο αντιφασιστικός-αντιιμπεριαλιστικός προσανατολισμός της καθώς και το κτύπημα της αντιδραστικής ΠΕΟΦ. Θεωρητικά αυτό θα εντοπιστεί από όλες τις δημοκρατικές δυνάμεις, αλλά πρακτικά το επίπεδο αντιπαράθεσης μετατίθενται συνέχεια σε μικροδιαφορές μεταξύ-τους, ενώ η αντίδραση μένει ανενόχλητη να δημαγωγεί.

Παρ' όλα αυτά με την εκλογή του νέου Κ.Σ. του «Αγώνα» τον Νόβριο του '79, μια εντονή δραστηριοποίηση του συνόλου των στελεχών της παράταξης θα ανοίξει νέες προοπτικές για ουσιαστική παρέμβαση στο χώρο του μαζικού κινήματος. Η επαναστατική διάθεση των φοιτητικών μαζών φάνηκε ξεκάθαρα από την Γ.Σ. της ΕΦΕΚΘ τον Φλεβάρη του '80, με την μαζική παρουσία του «Αγώνα» (120 άτομα) ενώ οι άλλες τρεις παρατάξεις μαζί μόλις που ξεπερνούσαν αυτή την δύναμη. Τα αποτελέσματα των εκλογών δικαίωσαν για ακόμα μια φορά τον «Αγώνα» με την εκλογική του αύξηση. Αυτό που έμπαινε όμως και πάλι επιτακτικά ήταν η αξιοποίηση της επαναστατικότητας των φοιτητικών μαζών με τη σωστή καθοδήγηση και δράση μέσα στο μαζικό κίνημα.

Από δω αρχίζουν τα τραγικά λάθη που θα παίξουν καθοριστικό ρόλο στη πορεία της παράταξης, από δω αρχίζει να δημιουργείται η γραφειοκρατική αντίληψη. Ο λανθασμένος τρόπος αντιμετώπισης του ρόλου του μαζικού κινήματος, που εκφραζόταν μέσα από την ΕΦΕΚΘ, οι κοντόφθαλμες και μικροπαραταξιακές εκτιμήσεις και πολιτικές τοποθετήσεις, χωρίς κανένα βαθύτερο προβληματισμό και θεωρητική ανάλυση, οδηγούσαν σε αποφάσεις τραγικές για την πορεία της παράταξης και του Φ.Κ.

Φαινομενικά και πρόσκαιρα οι αποφάσεις μπορεί να ήταν σωστές με βάση την μικροπολιτική, αλλά το Φ.Κ. δεν είναι σημερινό και αυριανό, είναι παντοεινό γι' αυτό και σήμερα δικαιώνονται οι θέσεις της μειοψηφούσας άποψης.

Πρώτο σοβαρότατο λάθος ήταν το ζήτημα του καταρτισμού του Δ.Σ. της ΕΦΕΚΘ και ο καταμερισμός των οργανικών θέσεων, μετά τις εκλογές του '80. Η αντίληψη που

Για 3 συνέχεια ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ

**ΑΓΩΝΑΣ
ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ
ΠΕΟΦ
ΛΕΥΚΑ**

Αρ. έγκυρων ψηφοδελτίων	1979 - 1030	1980 - 1134	1981 - 1067
256	318	242	
204	206	151	
165	186	216	
317	383	424	
13	27	26	

επικράτησε ήταν να διεκδικήσουμε δύο από τις τέσσερις οργανικές θέσεις στο Δ.Σ. συμπεριλαμβανομένου του Προέδρου για «λόγους γοήτρου» ξεχνώντας τα αξιόδοξα που δημιουργούνταν στον σύλλογο, μπροστα στην επιμονή και των δύο άλλων δημοκρατικών δυνάμεων. Η ευθύνη φυσικά βαρύνει όλους, αλλά πολύ περισσότερο του «Αγώνα» που πάντα εκτιμώντας το καλό του Φ.Κ. έπρεπε να παραμερίσει τις μικροδιαφορές και να κάμει την «υποχώρηση», αν είναι υποχώρηση, αναγκάζοντας και τις άλλες δημοκρατικές δυνάμεις να προσανατολιστούν στην αντιφασιστική συσπείρωση, από την οποία μόνο ο «Αγώνας» θα έβγαλε κερδισμένους, έχοντας τις πιο σωστές πολιτικές & συνδικαλιστικές θέσεις. Η επιμονή μας σ' αυτό το ζήτημα, έδωσε επιχειρήματα στη ΠΕΟΦ να δημαγωγεί, γιατί για δύο μήνες η ΕΦΕΚΘ έμεινε αδρανής και μετά τους δύο μήνες λειτουργούσε μόνο με τον πρόεδρο (του «Αγώνα») χωρίς να καταρτίσει στις υπόλοιπες θέσεις.

Σε συνάρτηση με τον καταρτισμό του Δ.Σ. ήταν και η λαθεμένη απόφαση για τις επιτροπές και η εκτίμηση ότι δήθεν δεν συνέφερε στην παράταξη-μας σε εκείνο το στάδιο να συμμετέχουμε σ' αυτές. Ποια η σημασία όμως των επιτροπών της ΕΦΕΚΘ; (Πολιτιστική, συνδικαλιστική κ.λ.π.)

Οι επιτροπές αυτές δημιουργήθηκαν για να αποτελέσουν τους χώρους συμμετοχής κάθε Κύπριου φοιτητή. Για να είναι ανοιχτοί χώροι ενεργοποίησης, προβληματισμού και πολιτικοποίησης σε ζητήματα λογοτεχνικά, πολιτιστικά κοινωνικά, χώροι ζύμωσης απόψεων για τον καθορισμό της τακτικής προώθησης των συνδικαλιστικών μας αιτημάτων. Αντι όμως οι επαναστατικοποιημένες μάζες να διχοτελούντο στο μαζικό κίνημα και να το ενεργοποιήσουν, πράγμα που θα ήταν το δυνατότερο κτύπημα στην αντίδραση που κατακρατούσε την ΕΦΕΚΘ αδρανής για 12 χρόνια, χειραγωγήθηκαν αφ' ενός μεν από τον μη καταρτισμό του Δ.Σ. και αφ' ετέρου με την απόφαση για μη συμμετοχή στις επιτροπές. Πώς λοιπόν να αναπτυχθεί μαζικό πολιτικοποιημένο Κ.Φ.Κ. στη Θεσ/νίκη, όταν οι προοδευτικές φοιτητικές μάζες κρατούνταν μακριά από το κίνημα; Ποιον εξυπηρετήσαμε τελικά είναι φανερό!

Μετα το καλοκαίρι, στα τέλη του Σεπτεμβρίου νέα προβλήματα αρχίζουν να δημιουργούνται. Ο σ. Σιζόπουλος υποβάλλει παραίτηση από Γ.Γ. του «Αγώνα» για «προσωπικούς λόγους», αποδεικνύονται για άλλη μια φορά ότι γι' αυτόν ο συνδικαλισμός είναι χόμπι. Το Κ.Σ. εκλέγει νέο Γ.Γ. του «Αγώνα» και στη συνέχεια σε σειρά από συνεδριάσεις της η Ε.Ε. (εκτελεστική επιτροπή) εντοπίζοντας τα πολιτικά λάθη του παρελθόντος και την κρίση που περνούσε η παράταξη προσπάθησε να δώσει μια νέα πνοή με προοπτικές για το Φ.Κ.

Ξεκινώντας με τη συμμετοχή της ΕΦΕΚΘ στις αντιΝΑΤΟϊκές κινητοποιήσεις συνέχισε προτείνοντας μια καθαρά Κυπριακή διαμαρτυρία που διοργανώθηκε από την ΕΦΕΚΘ για την επανένταξη. Οσον αφορά τη δουλειά στην παράταξη προγραμματίσαμε τον γιορτασμό του Πολυτεχνείου που υπήρξε και η τελευταία μαζική εκδήλωση στο οικημά-μας.

Αυτό τον καιρό μπαίνει πάλι επιτακτικά η αναγκαιότητα της αντιφασιστικής ενότητας και πάλης, των δημοκρατικών δυνάμεων, κύρια «Αγώνας» & «Δημοκρατική» και η Ε.Ε. κυκλοφορεί δύο φυλλάδια με καθα-

ρα αντιφασιστικό περιεχόμενο, με αφορμή τοποθετήσεις και ενέργειες της ΠΕΟΦ.

Ηδη η γραφειοκρατική μερίδα αρχίζει να μη βλέπει με καλό μάτι τις ενέργειες της Ε.Ε. Παίρνοντας τα μέτρα-της αρχίζει την συκοφάντηση συγκεκριμένων στελεχών και λασπολογία καταφέροντας να συσπειρώσει γύρω-της όλους τους νεαρούς πρωτοετείς φοιτητές.

Η Ε.Ε. θέλοντας μέσα στη γενικότερη κρίση που περνούσε η παράταξη να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις μαζικής συμμετοχής και ενεργοποίησης των μελών, αποφάσισε μια διαφορετική οργάνωση της Μπουατ προωθώντας περισσότερο πολιτικά και κοινωνικά θέματα, στην προσπάθειά-της να προβληματίσει τους φοιτητές πάνω στην καθημερινή-τους ζωή και πρακτική. Για την διοργάνωση και λειτουργία της Μπουατ ορίστηκε και μια επιτροπή. Η απόφαση όμως αυτή, χαρακτηριζόμενη σαν αντικαταστατική, υπήρξε και η αφορμή για την κατάργηση της Ε.Ε. Κατάργηση με ένα εντελώς διοικητικό τρόπο, που αποδεικνύει πολλά. Ταυτόχρονα με την κατάργηση της Ε.Ε. τέσσερα στελέχη θα κατηγορηθούν για ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗ. Οι τρεις από τους τέσσερις ήταν μέλη της Ε.Ε. (ο Γ.Γ., ο Βοηθός Γ.Γ. & ο υπεύθυνος φοιτητικών προβλημάτων) και ένα στέλεχος, παλιό μέλος του Κ.Σ. του «Αγώνα».

Όταν τα άτομα αυτά βρέθηκαν στο εδώλιο του κατηγορουμένου εκτοξεύτηκαν εναντίον-τους κατηγορίες με βάση στοιχεία που δεν αποδείκνυαν καμία ομαδοποίηση. Το μόνο που αποδείχτηκε ήταν ότι τα άτομα αυτά υπήρξαν για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα αντικείμενα στενής παρακολούθησης στην προσωπική και κοινωνική-τους ζωή. (Σαν ενοχοποιητικά στοιχεία, αναφέρθηκαν «τσιτάτα» από πολιτικές συζητήσεις, μυστικές δήθεν συναντήσεις σε διάφορα σπίτια κ.λ.π.)

Το τραγικό της υπόθεσης ήταν ότι αυτοί που βάλθηκε να κάμει την κατηγορία δεν ήξερε καν τι σημαίνει ομαδοποίηση ή φραξιοπισμός.

Τελικά το ζήτημα κλείνει μεν, τύπικα, εφ' όσον δεν μπορούσαν να αποδείξουν καμία ενοχή, αρχίζει όμως μια επιχείρηση εξόντωσης και απομόνωσης όλων όσων προβληματίζονταν και εκφράζαν κάποιες διαφωνίες με την γραφειοκρατική κλίκα που δημιουργήθηκε. Το πρώτο θύμα ήταν ο σ. Σκουμπρης, ένας από τους τέσσερις κατηγορηθέντες, παλιό μέλος του Κ.Σ. που διαγράφηκε διότι παράβηκε απόφαση του Κ.Σ. που έλεγε «παγορεύεται στον σ. Κ... να ξαναπατήσει το πόδι-του στο οικημά του Αγώνα». Ο σ. Σκουμπρης χαρακτήρισε αυτή την απόφαση απαράδεκτη και αρνήθηκε να την εφαρμόσει. Πολλά στελέχη και φίλοι του «Αγώνα» θα αντιδράσουν στην τακτική που ακολουθεί η γραφειοκρατία, με δηλώσεις αποχώρησης, σιωπηλή αδρανοποίηση κ.λ.π. Ο στόχος, δηλ. η απομόνωση και αδρανοποίηση κάθε ατόμου που εκφράζε κάποια διαφωνία, θα επιτευχθεί χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα.

Στην Γ' τακτική Γενική Συνέλευση του «Αγώνα», όπου καλέστηκε περιορισμένος αριθμός μελών, που ήταν λίγο-πολύ γνωστές οι απόψεις-τους, τα επαναστατικά στοιχεία θα εκτοπιστούν από τα όργανα και οι γραφειοκρατικές αντιλήψεις θα κυριαρχήσουν στην παράταξη.

Πολιτικές τοποθετήσεις της Ε.Ε. αποδεικνύουν το επίπεδο («θα κτυπήσουμε τον φασισμό με δημοκρα-

Δημοσιεύουμε σήμερα μετα απο καθυστέρηση πολλών βδομάδων (λόγω ελλείψεως χώρου) άρθρο του σ. Αλέξανδρου φοιτητή στη Θεσ/νίκη για την κρίση στις τάξεις της φοιτητικής παράταξης του «Αγώνα» που οδήγησαν σε εκλογική ήττα και ταυτόχρονη άνοδο της ακροδεξιάς ΠΕΟΦ. Το άρθρο αντι να χάσει την επικαιρότητα του έχει γίνει τώρα, μετα τις εκλογές, πολύ επίκαιρο γιατί φανερώνει που μπορεί να οδηγήσει μια συγκεκριμένη γραφειοκρατική νοοτροπία μαζικά κινήματα ακόμα και φοιτητικά. Εδώ όπως και στην ΕΔΕΚ οι γραφειοκράτες προτίμησαν να διακινδυνεύσουν την τύχη του φοιτητικού κινήματος φτάνει να φιμώσουν, να απομονώσουν, να αποβάλουν και να απογοητεύσουν τα πιο αγωνιστικά τα πιο προχωρημένα στοιχεία. Ελπίζουμε τα στελέχη του Αγώνα να ξεπεράσουν την απογοήτευση (που φαίνεται μέσα απο το άρθρο) και να ατσαλωθούν στον αγώνα για μια Κύπρο λεφτερη και σοσιαλιστική πλαϊ στο γενικότερο εργατικό κίνημα της Κύπρου και της Ελλάδας.

Συντακτική Επιτροπή

Ακόμα και στον οργανωτικό τομέα υπήρξε πλήρης αποτυχία, αφού προγραμματίζονταν Μπουατ χωρίς να γίνονται κι όταν ακόμα πραγματοποιούνται είναι εντελώς απομαζικοποιημένες (15-20 άτομα). Στη Γ.Σ της ΕΦΕΚΘ τον Δεκέμβριο η παρουσία του «Αγώνα» θα είναι για πρώτη φορά στην ιστορία του ανύπαρκτη (20-25 άτομα).

Ενα άλλο ζήτημα που δημιουργήσε η γραφειοκρατία τον Γενάρη στη διαδικασία της συζήτησης των προγραμματικών προεκλογικών θέσεων της παράταξης ήταν η αμφισβήτηση των αποφάσεων της Γ.Σ. του «Αγώνα». Η πολιτική εισήγηση στη Γ.Σ. είχε γίνει απο τον Β.Γ.Γ. και η συνδικαλιστική απο τον Γρ. φοιτητικών προβλημάτων, πράγμα που παραξενεύει τον καθένα πως τους ξέφυγε αυτή η λεπτομέρεια. Το αποτέλεσμα ήταν 1 1/2 μήνα μετα την ψήφιση-τους απο την Γ.Σ. να ισχυρίζονται ότι αυτά που ψηφίστηκαν βγαίνουν έξω απο τις πολιτικές-μας θέσεις. Μη μπορώντας να τροποποιήσουν τις αποφάσεις έστω και μέσα απο ολομέλεια του «Αγώνα», καταφεύγουν στα ελεγχόμενα όργανα, με την δικαιολογία τροποποίησης «φραστικών και συντακτικών διατυπώσεων».

Η διαδικασία αυτή των συνεχών συζητήσεων που τελικά κατέλη-

ξε σε εξευτελιστικό επίπεδο (συζητήσεις πάνω σε φράσεις & λέξεις που χρησιμοποιήθηκαν) κράτησε ένα ολόκληρο μήνα και προκάλεσε αγανάκτηση σε πολλά στελέχη. Το αποτέλεσμα ήταν ότι οκτώ μέρες πριν τις εκλογές οι πολιτικές θέσεις δεν είχαν φτάσει ακόμα στα χέρια των φοιτητών, αλλά φυσικά ο σκοπός επετεύχθηκε.

Στη Γ.Σ. της ΕΦΕΚΘ τον Φλεβάρη του '81 και πάλι η παρουσία του «Αγώνα» θα είναι μηδαμινή (20-25 άτομα). Η αυτοκριτική όμως γι' αυτό το ζήτημα σταματά μέχρι το οργανωτικό επίπεδο. Σ' αυτή τη Γ.Σ. θα εμφανιστεί και το «οικονομικό σκάνδαλο» της ΕΦΕΚΘ, όπου κατηγορείται ο Σιζόπουλος σαν πρόεδρος & ταμία ταυτόχρονα της ΕΦΕΚΘ. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η «Δημοκρατική» δημιουργήσε ένα τέτοιο θέμα για να ωφελήσει εκλογικά (πράγμα όμως που εκμεταλλεύτηκε σε μεγάλο βαθμό και η ΠΕΟΦ), αλλά αυτό ήταν αποτέλεσμα του ότι δεν καταρτίστηκε το Δ.Σ. σε σώμα και ο Σιζόπουλος είχε όλες τις ευθύνες, του Προέδρου, Γ.Γ. και ταμία.

Το φετινό αποτέλεσμα των εκλογών ήταν οι δάφνες της γραφειοκρατίας που παραβλέποντας τα πάντα χρησιμοποίησε κάθε μέθοδο για να επιβάλει τις απόψεις της.

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

«ΝΟΥΒΟΡΔΙΑ» ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Απάντηση Ροδίτη στο Σάββα Παύλου

Στα τεύχη 87 και 88 της Σοσιαλιστικής Έκφρασης δημοσιεύτηκε κριτική του Σάββα Παύλου για το βιβλίο μου «Νουβορδία». Αντιμετώπισα την κριτική σαν ευκαιρία για επικριτική παρατήρηση σαν «μη ουσιαστική». Παράλληλα η σύνταξη της εφημερίδας σχολίασε το κείμενο μου χωρίς να το δημοσιεύσει. Εντόπισα αυτή την αυθαιρεσία με ορισμένες παρατηρήσεις που η Σοσιαλιστική Έκφραση δημοσίευσε αλλά χαρακτήρισε σαν μη σοβαρές. Οι στήλες της, διαβεβαιώσω, ευχαρίστως θα δημοσιεύσουν οποιαδήποτε σοβαρή απάντηση στην κριτική του Σάββα Παύλου. Μια τέτοια σοβαρή απάντηση προσπάθησα να αποφύγω από την αρχή, γιατί πιστεύω πως σε μια επιθετική κριτική η απάντηση δεν μπορεί παρά να πάρει τη μορφή αντιπίθεσης που δεν οδηγεί τελικά παρα σε αλληλεπίθεση στάσεων, αλλά σε αλληλεπίθεση δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για καταγωγή σε τρίτους δράσης που υποβιβάζουν τον άνθρωπο. Αν όμως αυτά είναι τα κληρονομιά των καιρών (στο συγκεκριμένο χώρο) η επιμονή σε απλή μετατρέπεται σε άρνηση ζωής. Απαντώ λοιπόν σοβαρά.

Ασφαλώς δεν θα έμπαινα σε απάτητες περιοχές αν άρχιζα με την πεποίθηση ορισμένων ανθρώπων ότι κρατούν στην τσέπη τη μεγάλη, απλή απάντηση στα φοβερά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο άνθρωπος. Στην ιστορία της ανθρώπινης διανοήσης υπήρξαν οι ξεχωριστοί εγκέφαλοι που ονειρεύτηκαν την καθυστροφή και την ερμηνεία των πάντων με μια φανταστικά μεγαλειώδη και αξιοθαύμαστη κίνηση. Ο Φρόυντ πρόβαλε το ερωτικό ένστικτο, ο Νίτσε τη

θέληση για δύναμη, ο Μάρξ το υλιστικό συμφέρο. Αυτή η ταχτική που δεν είναι πιστεύω άσχετη με τις περιορισμένες πιθανότητες της ανθρώπινης αντίληψης σε συνάρτηση με το σύντομο χρονικό διάστημα ζωής του καθενός μας, τείνει να δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα παρά να τα λύσει. Ο Νίτσε ποιητής μάλλον παρά φιλόσοφος, δεν κατόρθωσε ποτέ να συστηματοποιήσει επιστημονικά τη σκέψη του έτσι που να αποτελέσει συμπληρωμένη φόρμουλα. Ο Φρόυντ γύριψε τελικά να προβάλλει παράλληλα με το ένστικτο της ζωής και εκείνο του θανάτου σαν εξίσου σημαντικό, καταργώντας έτσι το μονολιθικό της θεωρίας του. Η θεωρία όμως του Μάρξ, άμεσα συνδεδεμένη με την ευρύτερη ανθρώπινη μάζα, δημιούργησε συνθήκες επιβολής ολοκληρωτικών καθεστώτων. Μέχρι σήμερα οι οπαδοί του ήσυχάζουν πως μέσα από το πρίσμα των θεωριών του τα πάντα ερμηνεύονται αξιολογούνται και λύνονται. Όμως κατά τη γνώμη τους, και οτιδήποτε δεν λαμβάνει υπόψη την Μαρξιστική άποψη είναι ελαττωματικό, ύποπτο και απορριπτό. Φτάνουν έτσι στα άκρα και στην ανικανότητα διαχωρισμού των εννοιών. Σε μια εποχή σαν τη δική μας όπου η γνώση πολλαπλασιάζεται με αλγεβρικό ρυθμό και η κριτική ανάλυση σίγουρα ανεπαίσθητες κι όμως σημαντικές διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα σε πλήθος εννοιών, η μονολιθικότητα αποτελεί φοβερό αναχρονισμό ενώ συναισθηματικά η τάση του ανθρώπινου εγκέφαλου να αποφεύγει το δυσνόητο της αποδίδει την εγκυρότητα που δεν δικαιούται.

Τέτοιο περίπου είναι το κλίμα μέσα στο οποίο κινείται η ανάλυση της Νουβορδίας από τον Σάββα Παύλου. Ενώ από τη μια παραδέχεται όχι μόνο τις λογοτεχνικές αρετές του βιβλίου αλλά και παρατηρήσεις που γίνονται πάνω σε

κοινωνικά φαινόμενα, βρίσκεται συνεχώς στη δυσάρεστη θέση να αντιφάσκει ή να εμπίπτει σε ευτελείς εκφράσεις γιατί το βιβλίο γενικά δεν μπορεί να ερμηνευτεί με μοναδική βάση τη θεωρία της συμπεριφοράς της μικροαστικής τάξης. Εύκολα λοιπόν και με μεγάλη αυτοπεποίθηση ο κύριος Παύλου εντοπίζει την προέλευση της λέξης «Νουβορδία» στο Νουόβα Όρντινε = Νέα Τάξη. Οποιοσδήποτε απορρίπτει ή απλά δεν αποδίδει μοναδική σημασία στην πάλη των τάξεων στην ιστορική εξέλιξη δεν μπορεί παρά να είναι φασίστας. Οποιοσδήποτε δεν είναι φασίστας. Αναφερόμενος ο κύριος Παύλου στην αρχική δήλωση του ήρωα της Νουβορδίας Χριστόφορου Ν. ότι «εξέλιπε κάθε ελπίδα επιστροφής του στον Πολιτισμένο Κόσμο», θέλει σώνει και καλά να εννοήσει σαν Πολιτισμένο Κόσμο τις «εξελιγμένες αστικές καπιταλιστικές κοινωνίες της Δύσης». Παρακάτω επιμένει πως γράφοντας δεν έχω άλλο στο νου μου παρά την προστασία του καπιταλισμού. Λέει κάπως προσοχή η παραφρασμένη και ειδήλιακή εικόνα του καπιταλισμού δεν πρέπει να θίγεται.

Η συγκέντρωση της σκέψης του Σάββα Παύλου στην παντοδυναμία της θεωρίας που ακολουθεί τον οδηγεί σε χαρακτηρισμούς που δεν τον βοηθούν καθόλου στην προσπάθεια του να πείσει. Λέει πρώτα «η ηλίθια μικροαστική σκέψη πιστεύει ότι εδώ (στα κυβερνητικά γραφεία) είναι το κέντρο και ο ημφαλός της κοινωνίας» κι έρχεται στη μεθεπόμενη παράγραφο να εκφράσει την άποψη πως αποτελεί πράγματι κυρίαρχη πραγματικότητα η υπερτροφία της κυβερνητικής μηχανής που «η αριθμητική της δύναμη είναι ασύγκριτα ψήλη σε σχέση με τον πληθυσμό της χώρας». Παρ' όλη αυτά επιμένει πως εγώ πρέπει να βάλω στο κέντρο την πάλη των τάξεων. Αυτή όμως είναι η δική του

Μετά από καθυστέρηση πολλών μηνών ο λογοτέχνης Αντρέας Ροδίτης αποφάσισε τελικά να σχολιάσει σοβαρά την κριτική του έργου του «Νουβορδία» που δημοσιεύτηκε στη Σ. Έκφραση (αρ. φ. 87 και 88)

Η καθυστέρηση στη δημοσίευση της απάντησης του Ροδίτη οφείλεται σε έλλειψη χώρου.

Για τον ίδιο λόγο δημοσιεύουμε την απάντηση σε δυο συνέχειες.

Με την ευκαιρία αυτή παρακαλούμε όσους γράφουν επιστολές ή άρθρα για την έκφραση να είναι σύντομοι γιατί οι 8 σελίδες μιας δεκαπενθήμερης πολιτικής εφημερίδας όπως είναι η Έκφραση είναι πραγματικά πολύ πολύτιμες.

Πάντως είναι η τελευταία φορά που δημοσιεύουμε ένα τόσο μεγάλο άρθρο κι αυτό γιατί το ίδιο το άρθρο του Σ. Σάββα Παύλου στο οποίο το πιο κάτω άρθρο αποτελεί απάντηση ήταν κι αυτο μεγάλο.

Σ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ταχτική η ταχτική ενός ανθρώπου που προσπαθεί με μια κίνηση, μέσα από ένα και μοναδικό φακό θεωρητικής να ερμηνεύσει τα πάντα.

Όχι ήδη επιστημονικά μερικές από τις αντιφάσεις στις οποίες εμπίπτει σ' αυτή την προσπάθεια. Στο τέλος της πρώτης ενότητας της κριτικής ταφτάνει στο βραχυβρετές συμπέρασμα πως η μικροαστική μέσα από τη αδυναμία τους να δουν την αντίθεση κεφαλαίου-εργατικού αδυνατούν να κριτικάρουν σε βάθος την αστική κοινωνία και κατά ηγούν, οι ταλαίπωροι, να στηρίζουν το φασισμό. «Απόδειξη, λέει, ο ήρωας του βιβλίου που θα τοποθετηθεί ευνοϊκά υπέρ του πραξικοπήματος και της ΕΟΚΑ Β».

Διαβάζοντας ο αναγνώστης ακόμα μια φορά την κριτική του Σάββα Παύλου μέχρι το τέλος δεν συναντά πουθενά καμια απόδειξη ότι ο ήρωας τοποθετείται ευνοϊκά υπέρ του πραξικοπήματος και της ΕΟΚΑ Β. Αυτό που θέλει ο κ. Παύλου να ερμηνεύσει σαν ευνοϊκή στάση δεν είναι τίποτε περισσότερο από στάση κατανόησης σε όσα η δι-

κη του προσέγγισή θέλει κινεί πηρώς. Όμως από το σημείο στο σκυτεύω να πάω παρηχη με παράγραφο ήδη την προσπάθειά του Σ. Παύλου.

Ο φασισμός, λέει, γίνεται απαγορευτικό όπλο των μεσεπόμενων στρώσεων στη μικροαστική τάξη. Η λέξη/φράση βέβαια είναι - και πάλι - γλωσσικά αναφέρεται ο ίδιος - και ο φασισμός στηρίζεται γιατί περισσότερο αποτελεί φαινόμενο ιστορικό μιας εποχής παρά συνεχή παρουσία όπως, ας πούμε, ο ιμπεριαλισμός, στις μεσοαστικές και καλύτερες τάξεις (αυτές οι τελευταίες δεν απασχολούν ιδιαίτερα τον κ. Παύλου). Είναι επίσης γνωστό ότι έγινε και γίνεται κατάχρηση της λέξης «φασισμός» από τους υποστηρικτές της δικτατορίας του προλεταριάτου προς διασυρμό των αντιπάλων τους άσχετο αν αυτοί είναι γνήσιοι φασίστες, συντηρητικοί ή ακόμα και δημοκρατικο σοσιαλιστές. (Ούτε κι αυτο βρέθηκε θέση στις πληροφορίες που μας παρέχει ο κ. Παύλου).

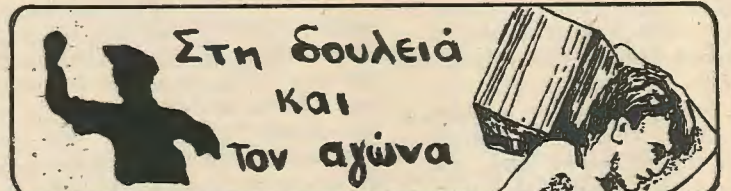
■ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ώρα της αυτοκριτικής

Κληρίδης-Λαός-Συναγερμός
 Η κραυγή που ακουγόταν πριν τις εκλογές.
 Κάποια αυτιά είχαν κλείσει με τσιμεντοπληρές για να μην ακούσουν.
 Μόνο το στόμα τους ανοιγόκλεινε συνεχώς.
 - Αποβάλλεται ο... για λόγους πειθαρχίας...
 Η κραυγή Κληρίδης-Λαός-Συναγερμός όλο και δυναμώνει...
 Κάποιοι σηκώστηκαν θαρραλλέα και είπαν.
 - Σύντροφε που πάμε;
 Οι άλλοι με τα χέρια στ' αυτιά πάνω από τον τσιμεντοπληρό για να είναι σίγουροι ότι δεν ακουσουν ξανανοιξαν το στόμα και είπαν πάλι
 - Αποβάλλεται ο... για λόγους απειθαρχίας...
 Να μην μείνει ένας! Είναι επικύνδινο! Πράχτορες! Κι εδιωξαν τους περισσότερους επικύνδινο. Κάθε πραχτορας πήρε την επιστολή του...
 «συναγωνιστή αποβάλλεσαι για... απειθαρχίας και...»
 Η κραυγή Κληρίδης-Λαός-Συναγερμός ξεχυθηκε στα στους δρόμους.
 Είχε ήδη όμως απογορευτεί η λέξη «σύντροφος». Τώρα πια μπορούσαν να κοιμούνται ησυχία. «Τους

διαλοοστέιλαμε όλους». Μπράβο μας! Τι; θάρθουν στο συλλαλητήριο με κόκκινα πανω; Τολμουν; Τους τα ξεσχισαν όλα. Η κόκκινη σημαία εξαφανίστηκε από τα χέρια του συντρόφου κι ένα μικρο δάκρυ κύλησε φευγαλέα από τα μάτια του.
 Τώρα ήταν ακόμα ποιο σίγουροι.
 Δεν ασχολούνταν πια με παρονυχίδες. Με τις παρονυχίδες στη μέση οι Μύθοι δεν μπορούσαν να συντρίβουν.
 Κι ήρθε η Κυριακή. Κι οι μόνοι που δεν συνετρίβισαν είναι οι Μύθοι.
 Η πικρα αυτών που προβλεψαν τα γεγονότα είναι μεγαλύτερη απ' αυτούς που δεν εκαμαν τίποτε για να τα προλάβουν, παραμολο...
 - «Να αποβληθεί να τελειώσουμε»
 Τώρα; Τώρα που ο φασισμός πανηγυρίζει στους δρόμους τι κάμνουμε; Θ' αποβάλλουμε κι άλλους; Ή θα κατοούμε γύρω από την περίεργη αυτή λέξη που λέγεται «αυτοκριτική» και θα την κοιτάζουμε σαν εξωγιγνό αντικείμενο που έφτασε από το υπερπεραν. Κάποιοι φταίνε. Κάποιοι έχουν ευθύνες. Κάποιοι δεν πρόβλεψαν σωστα. Και κάποιοι άλλοι πρόβλεψαν εντελώς σωστα.

Αυτοί που εσπειραν την απογοήτευση στον κόσμο και στα μέλη του κόμματος τι κάμνουν αυτή τη στιγμή; Δικαιολογούν τα αδικαιολόγητα η κλείνουν τύρα και τα μάτια για να μην βλέπουν.
 * * * * *
 Οι Μύθοι δεν μπορούσαν να καταρρεύσουν γιατί απλουστάτα τότε δεν υπήρξαν. Υπάρχουν μόνο πραγματικότητες. Σκληρές αλλά αληθινές.
 Οι «παρονυχίδες» τις είδαν από πολύ καιρό
 Οι «παρονυχίδες» τις είπαν από πολύ καιρό
 Οι «παρονυχίδες» προειδοποίησαν από πολύ καιρό
 Οι «παρονυχίδες» επρεπε όμως να διωχτούν. Και διωχτήκαν...
 Και παρολίγο αυτοί που εδιώξαν τις «παρονυχίδες» να κάμουν το κόμμα μια παρονυχίδα στην πολιτική ζωή του τόπου.
 Οι «παρονυχίδες» με τη ψήφο τους έδωσαν στο κόμμα τουλάχιστο δύο βουλευτες που αν δεν εμπαινε στη β' κατανομή ο Πρόεδρος του κόμματος θ' εμοιάζε με «παρονυχίδα» στη βουλή μπροστα στους 12 του ΔΗΣΥ και τους 8 του ΔΗΚΟ.
 * * * * *
 Ο Διχασμός με το Α-

Στη δουλειά και τον αγώνα

ΚΕΛ και η υποστήριξη αυτού προς το ΔΗΚΟ εφεραν το εργατικό κίνημα ισοδύναμο με το φασισμό!
 Ο «Εδεκιπτης» τη μια πρόεδρος και τη άλλη «Θαθακίας» αρπαξε το 20%
 Ο ΔΗΣΥ μόλις που δεν ήρθε πρώτος!
 Το Σ.Κ. ΕΔΕΚ αγωνιούσε αν θα μπει στην β' κατανομή! Αν ελειπαν οι «παρονυχίδες» δεν θαμπαινε στα σίγουρα.
 Τώρα που ο φασισμός παρελαύνει στη Κύπρο «νικητής» το βάρος γι' αυτούς που φέρουν τις ευθύνες μπορεί να σηκωθεί μόνο με την συνεργασία που βρίσκονται πρώτοι στην γραμμή για τη υπεράσπιση του κόμματος και τη σωστή πολιτική που θα το ξαναφέρει στο δρόμο του πραγματικού αγώνα. Του σοσιαλισμού και της λεφτεριάς. Χωρίς πειραματισμούς απο ηγεσίες που απευχταν.
 Η αυτοκριτική είναι το τελευταίο πράγμα που μπορούν να κάμουν για να μη διαλύσουν εντελώς το κόμμα.
 Αυτο ας το βάλουν καλά στο μυαλό τους οι απλοι άνθρωποι της ΕΔΕΚ. Γιατι αυτοί θα παίξουν τώρα τον πιο σημαντικό ρόλο.

Μαζί θα προχωρήσουμε πια.
 Γιατι; Γιατι δεν υπάρχει άλλος δρόμος.
 Γ. Τζιβας

Υ.Γ. Το βράδυ της Τετάρτης μπλοκαρίστηκε μαζί μ' άλλα αυτοκίνητα σε καποία φωτα. Ο κόσμος σταμάτησε την κυκλοφορία. Δεν ακουγεται το τραγούδι του Λευτερου αλλα το στριγγλο φασιστικό σαλπισμα. Το πρώτο μπλοκο του Φασισμού το είχα ήδη νοιωσει. Εσβησα τ' αυτοκίνητο και περιμένα. Μπήκαν σε τριάδες. Τα μάτια τους γυάλιζαν και η Ελληνική σημαία αιχμαλωτη κυματιζε μπροστα στα μάτια μου. Περπατούσαν τώρα αργα-αργα-απειλητικά. Κτυπούσαν παλαμάκια στ' αυτοκίνητο κι εσκυβαν μέσα και φώναζαν. «Κληρίδης-Κληρίδης» Οποτε ξαφνικά μια κοπέλλα γαλαζοφορεμένη εσκυψε μέσα και με ρώτησε. «Εσυ γιατί δεν παίζεις την πουρου;» Οι γραφειοκράτες όμως ήταν πολυ μακρια και δεν μπόρεσαν να δουν το κιτρινο χρώμα που απλώθηκε στο πρόσωπο μου. Ας μείνουν μακρια. Μονο έτσι θα φράξουμε το δρόμο στο φασισμό. Εμεις ειμαστε ετοιμοι. Οσοι κι αν αποβάλλουν εμεις θα τον φράξουμε.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ

Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Επιχειρούμε πιο κάτω μια πρώτη προσπάθεια κριτικής του εκλογικού προγράμματος της ΕΔΕΚ σε μια προσπάθεια να αρχίσουμε μια συζήτηση στο χώρο του κόμματος και της αριστερας γενικότερα για τις θέσεις εκείνες και το πρόγραμμα που πρέπει να προβληθεί για να πείσει τις εργατικές μάζες σ' ένα αγώνα για να βγει ο τόπος από το πολιτικό και κοινωνικο-οικονομικό αδιέξοδο. Τη συζήτηση αυτή ελπίζουμε να τη συνεχίσουμε. Οποιοσδήποτε απόψεις πάνω στο θέμα είναι ευπρόσδεχτες και θα τις δημοσιεύσουμε με στόχο να δώσουμε τη δική μας συμβολή στη διακίνηση ιδεών και το σωστό προβληματισμό που πρέπει πάντα να επικρατεί στο χώρο του εργατικού κινήματος

Συντακτική Επιτροπή

Δυο είναι τα βασικά ζητήματα με τα οποία θα ασχοληθούμε μια και το ίδιο το πρόγραμμα δίνει σ' αυτά ιδιαίτερη βαρύτητα.

Ξεκινούμε με το λεγόμενο εθνικό.

Εδώ υποστηρίζεται ότι η Τουρκία έχει δυο στόχους α) την νομιμοποίηση της κατοχής και β) την ολική καταληψη. Επίσης προτείνονται μια σειρά μέτρων (στράτευση της οικονομίας, διεθνοποίηση, αμυντική θωράκιση, πολιτοφυλακή με κρατικό έλεγχο αγωνιστικό κλίμα, ευρη μέτωπο εθνικής σωτηρίας κ.λ.π.) με τα οποία «είναι δυνατόν» να καταστούν ανέφικτοι οι τουρκικοί στόχοι και να αναγκαστεί η Τουρκία να παρακαθίσει σε ουσιαστικές συνομιλίες.

Όμως, όπως το ίδιο το πρόγραμμα αναφέρει α) η Τουρκία στην Κύπρο χρησιμοποιείται από τον ιμπεριαλισμό ανάλογα περίπου με τον Ισραήλ δηλ. σαν χωροφύλακα των συμφερόντων του στη περιοχή β) Στόχος των ιμπεριαλιστών (που εξυπηρετείται από την δράση της Τουρκίας) είναι η αξιοποίηση της Κύπρου από στρατηγικής και στρατιωτικής πλευρας εξ αιτίας της γειτνίασης της με τα πετρέλαια και τη Διώρυγα.

Επίσης πρέπει να λάβουμε υπόψιν 1) ότι με τις συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου οι Βάσεις που υπάρχουν και σήμερα αποκτούν νομική υπόσταση 2) Η Ελλάδα και η Τουρκία βρίσκονται στο ΝΑΤΟ. Η μόνη δύναμη μέσα στη Κύπρο που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τις Βάσεις είναι το εργατικό κίνημα στο σύνολο του.

Απο όλα τα πιο πάνω πρέπει να γίνει κατανοητό ότι ο ιμπεριαλισμός στο άμεσο μέλλον προωθεί λύση διχοτόμησης ή διπλής ένωσης που από τη μια θα διασπα το κυπριακό εργατικό κίνημα και από την άλλη οποιαδήποτε κοινωνική αλλαγή στην Ελλάδα (ΠΑΣΟΚ) ή τη Τουρκία (τύπου Ιραν) δεν θα θέσει σε κίνδυνο τις Βάσεις (αφτο θα συνέβαινε αν η Κύπρος ελεγχότανε μόνο από την μια χώρα). Ακόμα ολική κατάληψη της Κύπρου θα έχει τα εξής αρνητικά αποτελέσματα:

α) Κατάλυση της νομικής υπόστασης των Βάσεων με την ουσιαστική κατάργηση των συμφωνιών Ζυρίχης — Λονδίνου.

β) Αδυναμία περαιτέρω χρησιμοποίησης τους γιατί θα είναι εκτεθειμένοι παγκόσμια.

γ) Διάλυση της Ν.Α. πτέρυγας του ΝΑΤΟ.

δ) Λαϊκή αντίδραση στην Ελ-

λάδα ανάλογη και πιο μεγάλη απ' αυτή που έριξε τη Χούντα το 74 με απρόβλεπτες συνέπειες τόσο για το κοινωνικό σύστημα όσο και για τις αμερικανοτοίκες βάσεις στη χώρα αυτή.

ε) Τεράστια προβλήματα για τη Τουρκία στη διατήρηση του ελέγχου του νησιού γιατί η μόνη διέξοδος για τους Ε/Κ θάναί είτε το θέλουν είτε όχι η ένοπλη πάλη και αντίσταση.

στ) Η ανυπαρξία Τ/Κ στο Νότο θα αφαιρεί έστω και τα πιο τυπικά προσχήματα για μια τέτοια ενέργεια.

Συνοψίζοντας θέλουμε να πούμε ότι ο κίνδυνος ολικής κατάληψης της Κύπρου στα επόμενα χρόνια είναι ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΣ και ανεύθυνος.

Όσον αφορά την νομιμοποίηση των κατεχομένων, τον άλλο στόχο, αφτος δεν ανατρέπεται γιατί τα μέτρα που προτείνονται δεν αποτελούν οποιαδήποτε απειλή για την Τουρκία που να την αναγκάζει να κάτσει σε συνομιλίες μ' ένα διαφορετικό πνεύμα από το σημερινό.

Έτσι συνομιλίες ακόμα και μετά την εφαρμογή των προτεινομένων μέτρων δεν θα καταλήξουν σε τίποτε καλύτερο. Έτσι ο αρνητικός συσχετισμός δυνάμεων που υπάρχει όσο το ζήτημα παραμένει σε βάση εθνική (Τουρκικός Στρατός 2.000.000 Εφ. 100.000) θάχει σαν αναπόφευκτο αποτέλεσμα, η πορεία των υποχωρήσεων να συνεχιστεί.

Μόνο η τοποθέτηση του ζητήματος πάνω σε βάση ΤΑΞΙΚΗ μπορεί να ανατρέψει το ισοζύγιο των δυνάμεων βάζοντας από τη μια τα εκατομμύρια των τουρκικών εργαζομένων στο πλευρό των 500 χιλιάδων κύπριων Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων και αντιπαραθέτοντας τους με τις μερικές χιλιάδες των Τούρκων και των Ε/Κ και Τ/Κ κεφαλαιοκρατών.

Η ανάλυση του προγράμματος του Σ.Κ. ΕΔΕΚ εμπεριέχει λάθη σε τέτοιο βαθμό που να αδυνατεί να δώσει πραγματική διέξοδο στο εθνικό θέμα.

Απο την άλλη χρησιμοποώντας την θεωρία των σταδίων σαν ιδεολογικό υπόβαθρο το πρόγραμμα διαχωρίζει τον αγώνα της απολεφθέρωσης απο τον αγώνα για σοσιαλισμό στηριζόμενο πάνω στο κίνδυνο ολικής κατάληψης προτείνει ενότητα με αστικές δημοκρατικές και πατριωτικές δυνάμεις.

Είναι διατεθειμένη η δεξιά ή οποιαδήποτε «πατριωτική δημοκρατική δεξιά» — να αποδεχθεί θέσεις που να πλήττουν τα συμφέροντα των πατρώνων της δηλ. των Ε/Κ κεφαλαιοκρατών;

Συνεργασία με τη δεξιά σημαίνει απεμπόλιση των πιο στοιχειωδών διεκδικήσεων του κόμματος και της αριστερας γενικότερα.

Κάτι ακόμα για τη Λαϊκή Πολιτοφυλακή. Μια Λ. Π. με κρατικό έλεγχο α) ευνοχεί την δυνατότητα αντίστασης σε μια φασιστική εκτροπή (βλέπε εφεδρικό), β) δεν αποτελεί ουσιαστικό όπλο απέναντι στο τουρκικό στρατό.

Αντίθετα μια Λ.Π. κάτω απο τον έλεγχο των μελών της δηλ. του λαού και των εργαζομένων είναι σε θέση να σταματήσει τον φασισμό απο τη μια αλλά και να περιλάβει σε κάποιο στάδιο και τους Τ/Κ εργαζόμενους για να αποτελέσει έτσι δυναμική στη παρουσία των κατοχικών στρατευμάτων.

Περνούμε τώρα στο οικονομικό:

Εδώ με στόχο την σχεδιοποίηση της οικονομίας προτείνονται μια σειρά μετρα όπως εθνικοποίηση της λειτουργίας των τραπεζών, ίδρυση κρατικού ασφαλιστικού φορέα, εθνικοποίηση των διύλιστηρίων των λιπασμάτων και των τσιμέντων επίσης επέκταση του κρατικού φορέα κ.λ.π.

Όλα αυτά μαζί με άλλα φιλολαϊκά μετρα κύρια φορολογικής μορφής υποστηρίζεται ότι θα λύσουν τα προβλήματα που παρουσιάζονται σήμερα που οφείλονται σε λάθη χειρισμών.

Εκείνο που πρώτα πρέπει να τονιστεί είναι ότι η σημερινή επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης δεν οφείλεται στους κακούς χειρισμούς απο κυβερνητικής πλεβρας. Βέβαια εαν ζητήματα όπως η ΞΕΚΤΕ και ο Συναγερσμός τύγχαναν σωστού χειρισμού θα είχαμε λιγότερα αρνητικά. Παρ' όλα αυτά η διαφορά θα ήταν μόνο ποσοτική δηλ. αντι 16% πληθωρισμό θάχαμε 14%. Αφτο δεν θα άλλαζε ουσιαστικά την κατάσταση. Γιατι η οικονομική κρίση στην οποία μπαίνουμε είναι κρίση που οφείλεται στο ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα.

Σήμερα σε παγκόσμιο επίπεδο οι ρυθμοί ανάπτυξης πέφτουν, ο πληθωρισμός αφξάνεται και οι άνεργοι γίνονται εκατομμύρια.

Έτσι εκείνο που χρειάζεται να αλλαχτεί είναι το ίδιο το σύστημα.

Αλλά και ο στόχος της σχεδιοποίησης που βάζει το πρόγραμμα της ΕΔΕΚ είναι αδύνατο να γίνει δυνατός αν αφαιρεθούν απο τον έλεγχο του κεφαλαίου οι μονοπωλιακές και ολιγοπωλιακές μονάδες που δεν είναι μόνο τα τσιμέντα τα λιπάσματα και το διύλιστήριο.

Ακόμα η εθνικοποίηση των τραπεζών χωρίς την αντίστοιχη των ασφαλιστικών εταιρειών πέφτει στο κενό μια και οι ίδιες οι τράπεζες διαθέτουν ξεχωρι-

στες ασφαλιστικές εταιρείες με τεράστια κεφάλαια και με το τρόπο αφτο θα ελέγχουν την επενδυτική πολιτική προς όφελος δικό τους.

Επίσης πέρα απο την κρατικοποίηση των μονοπωλιακών μονάδων η ύπαρξη κρατικού φορέα και στο εισαγωγικό εμπόριο και στο εξαγωγικό θα δώσει την πραγματική δυνατότητα ελέγχου των τιμών.

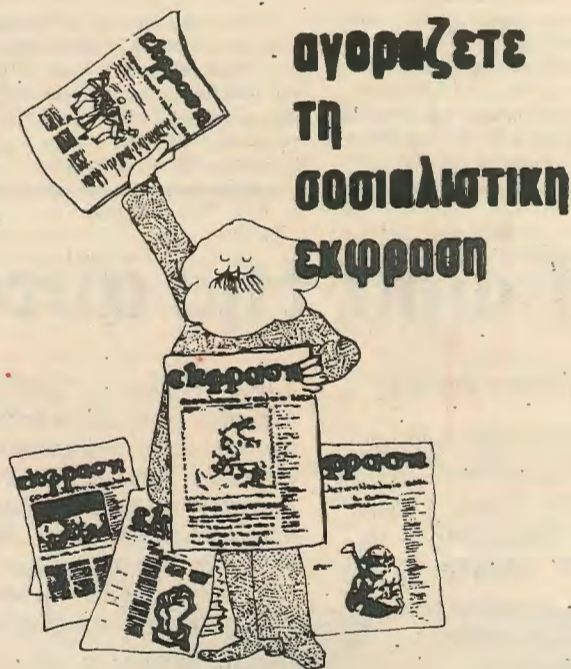
Αλλοιώς αν δεν εφαρμοστούν τα ολοκληρωμένα μέτρα που αναφέρουμε η σχεδιοποίηση θα καταστεί αδύνατη.

Εκείνο που θα γίνει, είναι ότι οι κρατικές επενδύσεις και

οι φορολογικές ελαφρύνσεις απο τη μια και ο μη έλεγχος των τιμών μέσω του εξωτερικού εμπορίου και των μονοπωλιακών μονάδων απο την άλλη θα οδηγήσουν σε πληθωριστικές πιέσεις και επιδείνωση της κατάστασης.

Ολοκληρώνοντας την κριτική μας απέναντι στο πρόγραμμα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ ζητούμε απο τους αριστερους συντρόφους μέσα στο κόμμα να ενώσουν μαζί με μας τη φωνή τους ώστε το πρόγραμμα της Αριστερας Πτέρυγας να γίνει και πρόγραμμα του ίδιου του κόμματος.

ΠΕΤΡΟΣ

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα
Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα
περίπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500